

1 THESSALONICENZEN

5

Paulus' onderwijs over de onverwachte wederkomst, leven in het licht en de onderlinge verantwoordelijkheden in de gemeente.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-thessalonicenzen/5

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Troost bij het sterven van gelovigen	3 min	5
2	Het tijdstip van Jezus' komst is onbekend	3 min	6
3	De dief in de nacht: een onverwachte komst	4 min	8
4	De wederkomst en de dagen van Noach	3 min	11
5	Oorlogen en plagen als eindtijds tekens	4 min	13
6	Kinderen van het licht hoeven niet te vrezen	3 min	15
7	Vrede en veiligheid vóór het oordeel	2 min	17
8	Oordeel voor de wereld, troost voor gelovigen	3 min	18
9	Nuchter en waakzaam leven als kinderen van de dag	4 min	20
10	De wapens van het licht in Romeinen	3 min	22
11	Wandelen als kinderen van het licht in Efeze	3 min	24
12	Het borstharnas van geloof en liefde	4 min	26
13	De hoop op behoud als helm	5 min	28
14	Aansporingen aan de gemeente en haar leiders	2 min	32

15	De herders en hun zorg voor de gemeente	3 min	33
16	Leiders erkennen en hun werk waarderen	4 min	35
17	Voorgangers volgen en gehoorzamen	3 min	37
18	Leiders dragen gezag en verantwoordelijkheid	3 min	39
19	De grenzen van geestelijk gezag	2 min	40
20	Oudsten eren en financieel ondersteunen	3 min	41
21	Beschuldigingen tegen oudsten onderzoeken	3 min	43
22	Zondigende leiders openbaar terechtwijzen	3 min	45
23	Leiders moeten waarschuwen tegen zonde	3 min	47
24	De moedelozen en zwakken geduldig steunen	4 min	48
25	Geen kwaad met kwaad vergelden	4 min	50
26	Gods werk en onze inzet bij heiliging	3 min	53
27	Vreugde vinden ondanks de omstandigheden	4 min	55
28	Kiezen om je in God te verheugen	2 min	58
29	Bidden zonder ophouden: wat betekent dat?	2 min	59

30	Volharden als gebeden niet verhoord worden	3 min	60
31	Dankzegging is geen middel om God te sturen	2 min	62
32	God danken in vertrouwen op Zijn goede wil	6 min	64
33	Profetieën serieus nemen en toetsen	3 min	67
	Om verder te lezen		68

1

Troost bij het sterven van gelovigen

Sla 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 5 op. We zullen dit boek afmaken, denk ik. Daarna gaan we meteen verder met 2 Thessalonicenzen, en ik denk dat we dat ook moeten kunnen afmaken.

In hoofdstuk 4 kwamen drie onderwerpen aan de orde die Paulus bezighielden in verband met de situatie in Thessalonica. Het eerste was morele reinheid en heiligheid, vooral seksuele reinheid. Daarna sprak hij over werken met je eigen handen en over hoe echte broederliefde van je vraagt dat je zelf je steentje bijdraagt en niet afhankelijk wordt van anderen. Je werkt en voorziet in je eigen onderhoud, zodat je niets tekortkomt en je eerlijk tegenover anderen gedraagt. Daarna ging hij in op het onderwerp van de wederkomst van Christus.

Aan het einde van hoofdstuk 4, in de verzen 13 tot en met 18, besprak hij vooral die aspecten van de wederkomst van Christus die hij ter sprake bracht om troost te bieden aan degenen die dierbaren hadden verloren. Dat wordt uitdrukkelijk genoemd in vers 13:

Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben.

1 THESSALONICENZEN 4:13

Ook sluit de bespreking in vers 18 hiermee af:

Zo dan, troost elkaar met deze woorden.

1 THESSALONICENZEN 4:18

Die hele bespreking gaat dus over de troostrijke aspecten van de wederkomst van Christus, in het licht van het feit dat sommige christelijke vrienden en dierbaren zijn gestorven.

Zoals ik eerder heb gezegd, was de situatie volgens mij zo dat ze hadden verwacht dat Christus eerder zou terugkomen dan in werkelijkheid gebeurde. Ze hadden zich niet echt beziggehouden met de vraag wat er gebeurt als wij eerst sterven. Ze dachten: ‘Nou, de Heere komt zo spoedig dat we het allemaal nog zullen meemaken.’ Maar toen er na verloop van tijd sommigen van hen begonnen te sterven en Jezus nog steeds niet was gekomen, kwam de vraag op: ‘Wat gebeurt er met deze mensen? Hebben ze het gemist?’ Paulus antwoordt: ‘Nee, ze hebben het niet gemist.’

Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

1 THESSALONICENZEN 4:16-17

Dit is bedoeld om troost te bieden, en het biedt ook troost.

2

Het tijdstip van Jezus' komst is onbekend

Nu gaat hij aan het begin van hoofdstuk 5 verder over de wederkomst van Christus, voornamelijk in de verzen 1 tot en met 4. Wat hij in dit gedeelte zegt, komt er grotendeels op neer dat we eigenlijk niet weten wanneer Hij zal komen. Naast de vraag wat er bij Zijn terugkomst zal gebeuren met degenen die zijn gestorven, hebben ze misschien ook gevraagd: ‘Wanneer komt Hij eigenlijk?’ Als Hij niet zo spoedig kwam als ze hadden gedacht, vroegen ze zich misschien af: ‘Wanneer komt Jezus?’ Er kan wat gespeculeerd zijn. Misschien waren er mensen die datums noemden, en misschien zeiden anderen: ‘Nou, misschien komt Hij helemaal niet.’

Paulus moet hun vertellen dat Jezus zeker zal terugkomen, maar wat het tijdstip betreft weten we absoluut niet wanneer Hij terugkomt. Dit stemt overeen met wat Jezus zei toen Hem daar in de rede op de Olijfberg naar werd gevraagd. Ze hadden

Hem gevraagd wat het teken van Zijn komst zou zijn en wanneer deze dingen zouden gebeuren. Over Zijn komst zei Hij:

Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.

MATTHEÛS 24:36

Het is dus heel duidelijk dat Paulus het met Jezus eens is wanneer hij zegt dat we niet weten wanneer Hij komt. Raak niet al te opgewonden.

Wanneer we bij 2 Thessalonicenzen hoofdstuk 2 komen, zullen we zien dat de opwindning over de veronderstelde spoedige komst van Christus onverminderd voortduurde. Blijkbaar waren ze zo opgewonden over de komst van Christus dat ze hun baan opzegden en besloten eenvoudig uit geloof te leven en Zijn onmiddellijke komst te verwachten. Paulus moest hen daarin dus terechtwijzen in 2 Thessalonicenzen 2. Hij moest zeggen: ‘Luister, het is niet zo spoedig als jullie denken. Er moeten eerst nog enkele dingen gebeuren.’ Maar hier geeft hij alleen de algemene waarheid dat het niet zal gebeuren op een manier die gemakkelijk te voorspellen is, of op een tijdstip dat we van tevoren kunnen weten.

Er staat:

Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, is het voor u niet nodig dat men u schrijft.

1 THESSALONICENZEN 5:1

Hij heeft het nu gehad over de bijzonderheden van de komst van Christus, over wat er zou gebeuren wanneer het zover is. Maar wat de tijd en de tijden van de komst van Christus betreft, zegt hij: ‘Eigenlijk hoeft ik jullie dit niet eens te vertellen, maar ik ga jullie eraan herinneren. Ik heb het jullie eerder verteld.’ Maar hij zegt:

Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis.

1 THESSALONICENZEN 5:2-5

En vervolgens gaat hij daar enkele toepassingen aan verbinden.

Nu leidt de ene bespreking tot de volgende, en dus vindt er in de verzen 4 en 5 een overgang plaats. Maar in wezen herinnert hij ons aan wat Jezus Zelf had gezegd. Jezus zei dat Zijn komst zou zijn als een dief in de nacht. In Lukas 17:24 zei Jezus dat, en in Mattheüs 24:43 vinden we het ook. Paulus gebruikt dus gewoon dezelfde woorden die Jezus had gebruikt.

3

De dief in de nacht: een onverwachte komst

Nu hebben sommigen dit verkeerd begrepen en gedacht dat dit op een geheime opname slaat. Dat Jezus op een bepaald moment, wanneer niemand erop bedacht is, zal komen en Zijn gemeente zal wegrukken, maar dat het leven niettemin nog zeven jaar zal doorgaan, gedurende een periode van grote verdrukking. En daarna zal de Heere zichtbaar komen. Maar de opname van de gemeente zal een geheime, besloten aangelegenheid zijn. Dit is een van de verzen die zij als bewijstekst gebruiken:

Hij zal komen als een dief in de nacht. Alsof Hij stilletjes zal binnensluipen, zal meenemen wat Hij komt halen en weer zal vertrekken, en niemand zal merken dat Hij er geweest is. Ze zullen alleen merken dat er iets ontbreekt. Zo begrijpen sommigen dit.

Maar besef dat noch Jezus, noch Paulus, noch Petrus, die in 2 Petrus dezelfde bewoordingen gebruikte, het zo bedoelde. Petrus zei:

De dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht.

Deze bewoordingen worden oorspronkelijk door Jezus gebruikt en daarna door Paulus en Petrus herhaald. Zelfs Johannes verwijst er in het boek Openbaring naar:

Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte niet zal zien.

OPENBARING 16:15

We horen dus uit veel bronnen dat de komst van de Heere als die van een dief zal zijn. Maar in de context van al deze passages gaat het nooit over het geheime karakter van Zijn komst, maar over het onverwachte van Zijn komst.

Een dief kan natuurlijk vaak op een onverwacht uur binnensluipen, iets meenemen en onopgemerkt weggkomen. Maar dieven worden ook vaak op heterdaad betrapt. Het feit dat iemand een dief is, betekent niet dat hij ermee wegkomt en dat niemand hem opmerkt wanneer hij komt. Het is mogelijk dat iemand in het huis wakker wordt en de dief daar aantreft, of het huis binnenloopt en hem daar aantreft. Dat is weleens eerder gebeurd. Een dief doet zijn werk niet noodzakelijk altijd onopgemerkt. Maar wat altijd voor een dief geldt, is dat hij nooit aankondigt wanneer hij zal aankomen. Dat is het punt dat Jezus maakte toen Hij dit beeld voor het eerst introduceerde, een beeld dat in deze andere passages uit het Nieuwe Testament weerklonk.

Kijk naar Jezus' eigen uitspraak, vanaf Mattheüs 24:42. Jezus zei:

Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn, en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.

MATTHEÛS 24:42-44

Wat is dus het punt van dit beeld? Je zult het niet van tevoren weten. Als de man die in het huis woonde wist wanneer de dief kwam, zou hij niet gaan slapen. Hij zou wakker blijven totdat de dief aankwam, omdat hij zou weten op welk uur hij kwam. Hij zegt:

Dus ook jullie weten niet hoe laat Ik kom.

De dief belt niet van tevoren op om te zeggen: 'Zorg dat je klaarstaat, ik kom op dat en dat uur.' Nee, de dief komt op een uur dat alleen hij kent en dat de mensen in het huis pas kennen wanneer hij aankomt.

Zodra hij aankomt, wordt hij misschien gezien. Hij wordt misschien opgemerkt als iemand toevallig wakker wordt. Dat is niet het punt dat Jezus maakt. Hij suggereert niet dat Hij onopgemerkt zal komen en gaan. Hij zegt dat Zijn komst niet aangekondigd zal worden, niet vooraf bekendgemaakt zal worden, dat niemand zal kunnen zeggen: 'O, het is nu zover, het komt eraan.' Het zal plotseling gebeuren.

4

De wederkomst en de dagen van Noach

Dit komt overeen met het beeld dat Jezus gaf, niet alleen van de dief, maar ook van de dagen van Noach. Vlak vóór de woorden die we zojuist in de rede op de Olijfberg lazen, zei Jezus dat het zal zijn als in de dagen van Noach.

Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

MATTHEÛS 24:38-39

Met andere woorden, mensen zullen bezig zijn met de gewone dingen van het leven, zonder te weten dat er iets zal veranderen. Ze zullen trouwen alsof ze hun hele leven nog voor zich hebben, eten en drinken zoals mensen nooit zouden doen als ze wisten dat hun leven op dat moment op het punt stond te eindigen. Ze leven zoals gewoonlijk, zonder ook maar iets te beseffen, totaal onwetend van het feit dat het oordeel op het punt staat hen te treffen. Zo verrassend en onaangekondigd zal Zijn komst zijn.

Dit geeft ons natuurlijk een heel ander beeld dan veel van de populaire boeken over profetie ons geven. Want in die boeken wordt ons verteld dat er talrijke tekenen van de tijden zijn, dat we die overal om ons heen kunnen zien en dat we kunnen weten dat Zijn komst nabij is. Sommigen hebben zelfs gemeend dat het mogelijk is om op grond van die tekenen datums vast te stellen, terwijl Jezus aangaf dat niemand zich ervan bewust zal zijn.

Je zou kunnen tegenwerpen: ‘Nou, alleen de ongelovigen zullen het niet verwachten. De gelovigen zullen het weten.’ Paulus zegt immers in vers 4:

Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen.

1 THESSALONICENZEN 5:4

Het zou kunnen klinken alsof er staat dat de christenen zelf het zullen weten en dat ze niet verrast zullen zijn wanneer Hij komt. Ik wil zo meteen een andere uitleg van dat vers voorstellen, maar ik zou alleen dit willen zeggen. Stel dat Hal Lindsey gelijk heeft, dat al deze dingen tekenen zijn. Dat er een antichrist zal komen die iedereen met een laser een 666 op zijn voorhoofd of zijn rechterhand laat tatoeëren. Het zijn niet alleen de christenen die dat zullen herkennen. Iedere ongelovige in de Verenigde Staten heeft films gezien of boeken gelezen of de geruchten gehoord. Mensen op straat die helemaal onkerkelijk en ongodsdienstig zijn, weten van 666. Als deze dingen werkelijk gaan gebeuren zoals de populaire schrijvers zeggen, en als dit werkelijk tekenen zijn dat de komst van Christus nabij is, dan zal de hele wereld gewaarschuwd zijn wanneer deze dingen beginnen te gebeuren. In elk geval de hele westerse wereld, die met deze literatuur in aanraking is gekomen. Het is dus moeilijk te begrijpen hoe ze in zo'n geval verrast zouden kunnen worden.

5

Oorlogen en plagen als eindtijdtokens

Let er ook op dat de meeste dingen die de populaire schrijvers tekenen van de eindtijd noemen, wereldwijde ontwrichtingen zijn:

U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen.

MATTHEÛS 24:6-7

En uiteindelijk grote plagen op aarde. Dat zijn de soort dingen die worden aangewezen als tekenen van de tijd. Je kunt natuurlijk opmerken dat die allemaal zijn afgeleid van een bepaalde uitleg van de rede op de Olijfberg. Die uitleg beschouwt de dingen die Jezus in de rede op de Olijfberg zei als dingen die betrekking hebben op de laatste dagen. Bij onze studie van die rede hebben we volgens mij vrij duidelijk gezien dat de meeste van die passages verwijzen naar iets wat in het jaar 70 na Christus en daarvoor gebeurde. Daarom geeft Jezus ze niet als tekenen van de laatste dagen.

De andere voortekenen waar mensen op wijzen, komen uit het boek Openbaring. We hebben dat boek nog niet samen bestudeerd. Maar ik denk dat je zult ontdekken dat het zeer de vraag is of de dingen die in het boek Openbaring worden beschreven, te maken hebben met tekenen van de laatste dagen. Er zijn zeker andere, heel geloofwaardige benaderingen van het boek Openbaring dan de benadering die op dit moment algemeen wordt uitgedragen. Ik zou dus zeggen dat er werkelijk geen stevig bewijs is dat deze specifieke dingen aanwijst als tekenen dat de komst van Christus nabij is.

Jezus en Paulus geven in feite allebei de tegenovergestelde indruk. Paulus zegt hier dat het verderf plotseling over hen zal komen wanneer ze zeggen: ‘Vrede en veiligheid.’ Als we uitzien naar een tijd van hevige vervolging en verdrukking, en er gebeurt dit:

Er vallen hagelstenen van zo'n 45 kilo op de hoofden van mensen, en er vliegen sprinkhanen rond met staarten die steken als die van schorpioenen, en er zijn allerlei plagen op aarde, en een derde van de wereld valt dood neer, en een derde van het oceaанwater verandert in bloed, en mensen gaan dood doordat ze het water drinken.

Als het er zo aan toegaat vlak voordat Jezus terugkomt, hoe kan er dan gezegd worden:

Als ze zeggen dat er vrede en veiligheid is, zal Hij plotseling komen.

Waarom zouden ze zeggen:

vrede en veiligheid

1 THESSALONICENZEN 5:3

als dit soort dingen om hen heen gebeuren?

Bovendien gaf Jezus in de passage die ik zojuist noemde aan dat het zal zijn zoals in de dagen van Noach. De dagen van Noach waren verdorven dagen. Dat is echter niet waar Jezus op doelt. Maar de dagen van Noach waren zeker geen dagen van hevige plagen op aarde enzovoort. Jezus wijst er juist op dat ze bezig waren met de gewone dingen van het dagelijks leven, zonder te vermoeden dat er iets ongewoons stond te gebeuren:

Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

MATTHEÛS 24:38-39

Wat Hij duidelijk maakt, is dat het leven gewoon doorging zoals het al lange tijd normaal was gegaan. Er was dus geen aanleiding om te vermoeden dat het verderf op het punt stond hen te treffen. En zo, zegt Hij, zal het bij Zijn komst zijn.

Jezus en Paulus zijn het er allebei over eens dat de wereld vlak voor de komst van Jezus kennelijk niet deze enorme wereldwijde ontwrichtingen zal doormaken. Deze dingen worden in de Bijbel, voor zover ik het kan begrijpen, niet gegeven als tekenen van de laatste dagen. Paulus geeft het aan, en Jezus geeft het aan, en Petrus die Jezus aanhaalt, en het boek Openbaring. Al deze geschriften geven aan dat de komst van de Heere zal zijn als een dief, in die zin dat niet bekend zal zijn wanneer het op het punt staat te gebeuren.

6

Kinderen van het licht hoeven niet te vrezen

Dan nu de vraag over vers 4:

Maar jullie, broeders en zusters, zitten niet in het donker, dus die dag zal jullie niet overvallen als een dief.

Betekent dat dat wij niet verrast zullen worden zoals anderen, omdat wij niet in de duisternis zijn? Ik geloof niet dat dit noodzakelijkerwijs is wat hij zegt. Want er is nog een ander aspect aan de komst van een dief, in die zin dat hij een indringer is. Hij is iemand die onwelkom is wanneer hij komt. Hij is iemand wiens komst een negatieve uitwerking heeft op degenen bij wie hij komt.

En voor de wereld, omdat zij in duisternis leven en moreel niet voorbereid zijn op Zijn komst vanwege de duisternis waarin zij leven en zich bewegen en bestaan, zijn zij moreel niet voorbereid op Zijn komst. Daarom zal Zijn komst bedreigend zijn. Het zal een inbreuk zijn, het zal onwelkom zijn en het zal rampzalig voor hen zijn. Voor ons zal dat niet zo zijn, omdat wij in het licht wandelen, omdat wij moreel en geestelijk in het licht van het Evangelie leven. Daarom zullen we nog steeds niet weten wanneer het gaat gebeuren, maar wanneer het komt, zal het toch niet zijn alsof er een dief inbreekt.

Het zal geen onwelkome inbreuk zijn. Het zal voor ons geen bedreiging of schade met zich meebrengen, zoals de komst van een dief dat doet. Ik denk dat hij dat bedoelt wanneer hij zegt:

Die dag zal jullie niet overvallen als een dief, omdat we in het licht wandelen.

Wandelen in het licht verwijst niet noodzakelijk naar meer inzicht hebben.

Bijvoorbeeld dat we meer inzicht hebben dan de wereld, zodat we tekenen van de tijden herkennen die zij niet kunnen zien, omdat zij in het duister zijn en wij in het licht. Daar heeft hij het niet over.

Als je verder leest in vers 5 tot en met 8, heeft hij het erover wat het betekent om kinderen van het licht te zijn. Het betekent dat we nuchter zijn, dat we waakzaam zijn, dat we een moreel leven leiden, dat we niet dronken en losbandig zijn zoals de wereld. Er is een bepaalde levenswijze die mensen omarmen wanneer ze in duisternis leven. En er is een andere manier van moreel en geestelijk leven wanneer mensen in het licht zijn. In wezen heeft hij het over twee manieren van leven. Hij vergelijkt niet zozeer hoeveel openbaring wij hebben ontvangen met hoeveel de wereld om ons heen heeft ontvangen.

Dus wanneer hij zegt:

Wij zitten niet in het donker, dus Zijn komst zal ons niet overvallen als een dief, want wij zijn kinderen van het licht.

Dan geloof ik dat hij het volgende bedoelt. Hoewel Zijn komst zal zijn als die van een dief — en Jezus zei dat zelfs tegen Zijn discipelen, dat Hij als een dief zal komen en dat ze daarom waakzaam moeten zijn — zal Zijn komst toch niet echt in elk opzicht op die van een dief lijken. Want dat is echt iets negatiefs. Als een dief je huis binnendringt, is dat iets slechts. Maar voor jou zal het niet slecht zijn, omdat je in het licht wandelt. Je bent voorbereid. Maar voor degenen die in duisternis wandelen, zal Zijn komst heel slecht zijn. Zij wandelen in duisternis en zijn totaal niet voorbereid.

7

Vrede en veiligheid vóór het oordeel

Hij lijkt dus te zeggen dat wanneer Jezus komt, het een tijd van betrekkelijke veiligheid zal zijn. Jezus zei zelfs in de rede op de Olijfberg:

U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde.

MATTHEÛS 24:6

Weet je nog dat Hij dat zei? Het is merkwaardig dat mensen oorlogen en geruchten van oorlogen gebruiken als vermeende tekenen dat de komst van Christus nabij is, terwijl Jezus aangaf dat het zekere tekenen zijn dat het einde niet nabij is. Dat is wat Jezus uitdrukkelijk zei. Dat staat in Mattheüs 24. Ik zal je het versnummer geven: Mattheüs 24:6. Jezus zei:

En jullie zullen horen over oorlogen en geruchten over oorlogen. Zorg dat je daar niet van in paniek raakt, want al die dingen moeten nog gebeuren, maar het einde is er dan nog niet. Want het ene volk zal tegen het andere in opstand komen en het ene koninkrijk tegen het andere. Er zullen hongersnoden en epidemieën zijn, Enzovoort.

Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën.

MATTHEÛS 24:8

Dit is niet het einde. Dit is nog maar het begin.

Waar het hier dus om gaat, is dat de aanwezigheid van oorlogen en geruchten van oorlogen een aanwijzing is dat het einde niet zo dichtbij is. Want wanneer het dichtbij is, zullen mensen zeggen:

vrede en veiligheid

1 THESSALONICENZEN 5:3

Als er wereldoorlogen gaande zijn die de hele wereld omvatten, zullen mensen over het algemeen niet zeggen:

Vrede en veiligheid.

Met andere woorden, er kan een toestand ontstaan waarin er een vals gevoel van veiligheid heerst. Oorlog lijkt dan voorlopig van de baan te zijn, misschien door een of ander verdrag dat wordt gesloten, misschien door een communistische machtsovername. Er is geen oorlog meer, zoals bij de Pax Romana. Rome veroverde alles. Er was niemand meer over om hen te vernietigen of tegen hen te strijden. Ik weet niet op welke manier zo'n valse vrede zal komen. Maar de aanwijzing is dat het geen tijd van hevige oorlogvoering zal zijn, maar een tijd van algemene veiligheid en vrede, waarin mensen gewoon denken: 'Wauw, we zijn nu veilig.' Dan zullen ze verrast worden.

8

Oordeel voor de wereld, troost voor gelovigen

Let er ook op dat Zijn komst als een dief niet wordt vergeleken met de opname. Ze wordt vergeleken met de vernietiging van de goddelozen. Als je dus het beeld van de dief in de nacht gebruikt als een beeld van de opname, die in het geheim plaatsvindt en hen wegneemt, terwijl Zijn komst om de goddelozen te vernietigen zeven jaar later plaatsvindt, dan past dat helemaal niet bij deze passage. Want hij heeft het erover dat de komst als een dief betekent dat Hij plotseling komt om de goddelozen te vernietigen, niet dat Hij plotseling komt om Zijn gemeente heimelijk weg te halen. Dus je ziet, dat is wat er staat.

Dan vers 3:

Want als ze zeggen dat er vrede en veiligheid is, worden ze plotseling door de ondergang getroffen, zoals een zwangere vrouw ineens weeën krijgt, en ze zullen er niet aan ontkomen.

Maar jullie, broeders, wees niet bang.

Hij gebruikte in vers 3 een heel angstaanjagende beschrijving van de komst van Christus, maar in vers 4 zegt hij in wezen:

Wees nou niet bang.

Jouw levenswijze onderscheidt je van anderen. Eigenlijk ben jij erop voorbereid dat Hij komt, en zij niet. Daarom kunnen we zulke verschrikkelijke beelden gebruiken. Het zal verwoesting zijn. Het zal zijn als de barensweeën van een vrouw. Er zal geen ontkomen aan zijn.

Overigens spreekt hij over hetzelfde in zijn volgende brief aan de Thessalonicenzen, in 2 Thessalonicenzen 1, vers 8. Het is eigenlijk een voortzetting van de zin in vers 7, maar 2 Thessalonicenzen 1, vers 8 zegt dat Jezus zal komen:

wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

2 THESSALONICENZEN 1:8

Het zal dus een tijd van verwoesting zijn voor de goddelozen, maar niet voor ons. Daarom gaat hij verder met hen nog meer te troosten. Let er trouwens op dat hij aan het einde van hoofdstuk 4, in vers 18, zei:

Zo dan, troost elkaar met deze woorden.

1 THESSALONICENZEN 4:18

Zo zegt hij ook in hoofdstuk 5, vers 11:

Bemoedig elkaar daarom, en bouw de één de ander op, zoals u trouwens al doet.

1 THESSALONICENZEN 5:11

De bespreking in hoofdstuk 4, vers 13 tot en met 18, over het feit dat degenen die in Christus gestorven zijn zullen opstaan voordat wij worden opgenomen, is bedoeld om hen op bepaalde punten te troosten over degenen die gestorven zijn. Zo moet ook deze

bespreking in vers 1 tot en met 11 van hoofdstuk 5 hen op andere punten troosten. Hoewel de komst van Christus plotseling en onverwacht zal plaatsvinden, als een dief in de nacht, hoeven degenen die in het licht wandelen niet bang te zijn. Degenen onder ons die in het licht blijven en naar Gods licht wandelen, hoeven niet bang te zijn. Dit feit zou ons moeten troosten. Hoewel het een grote verrassing en schok kan zijn wanneer Jezus plotseling verschijnt, zal het niets zijn waar wij bang voor hoeven te zijn. Het zal voor ons juist een vreugdevolle gebeurtenis zijn.

9

Nuchter en waakzaam leven als kinderen van de dag

Hij gaat verder met een beschrijving van het feit dat wij niet in de duisternis zijn, maar in het licht. Wij zijn kinderen van de dag. In vers 5 staat:

U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. Want zij die slapen, slapen 's nachts en zij die dronken zijn, zijn 's nachts dronken. Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm.

1 THESSALONICENZEN 5:5-8

Ik wil erop wijzen dat de bewoordingen van dit gedeelte, vers 5 tot en met 8, ook elders terugkomen. Let eens op de belangrijkste elementen hier. Hij zegt dat wij kinderen van het licht en kinderen van de dag zijn. Hij spreekt over bepaald gedrag dat kenmerkend is voor mensen die in de nacht leven. Hij gebruikt de gewone nacht, de gewone slaap en gewone dronkenschap als een illustratie van geestelijke dag of geestelijke nacht en geestelijke dronkenschap, enzovoort. Wanneer hij ervoor pleit dat wij nuchter moeten zijn, zegt hij veel meer dan dat wij moeten voorkomen dat we dronken worden. Hij spreekt over een zekere nuchterheid in ons karakter. Wanneer

hij zegt dat we waakzaam moeten zijn en niet moeten slapen, ontkent hij ons duidelijk niet het recht om 's nachts te gaan slapen. Hij spreekt over geestelijke waakzaamheid. Dag en nacht zijn woorden die een natuurlijke betekenis hebben, maar hij geeft er een geestelijke betekenis aan.

Hij geeft deze illustratie: wat doen mensen 's nachts? Als ze iets slechts en schandelijks gaan doen, doen ze dat 's nachts. Ze doen het onder dekking van de duisternis. Ze feesten 's nachts. Het komt maar heel zelden voor dat ze overdag dronken worden. Daarom stond Petrus eenvoudig op toen de discipelen op de Pinksterdag ervan beschuldigd werden dat ze vol zoete wijn waren. Hij weerlegde dat argument door te zeggen:

deze mensen zijn namelijk niet dronken, zoals u vermoedt, want het is pas het derde uur van de dag.

HANDELINGEN 2:15

Mensen worden niet zomaar op klaarlichte dag dronken. Dat was eenvoudigweg niet gebruikelijk. Schandelijke en verkeerde dingen deden ze juist 's nachts.

Natuurlijk zijn er mensen van wie het hele leven wordt gekenmerkt door schandelijke bezigheden en zondige bezigheden. Daarom zegt hij dat zij in een voortdurende nacht leven, een geestelijke nacht, en dat hun daden passen bij degenen die in het donker zijn. Maar wij leven in een voortdurende dag. En aangezien mensen overdag niet op pad gaan om dronken te worden, moeten wij bedenken dat wij zelf voortdurend in het daglicht van Jezus Christus leven. Daarom leven wij in een nuchterheid en waakzaamheid die kenmerkend zijn voor mensen die overdag wakker zijn en niet dronken worden.

Maar hij spreekt in geestelijke zin, en hij geeft aan dat dit wacht houden lijkt op een militaire wacht. Wanneer hij zegt dat wij moeten waken en nuchter moeten zijn, gebruikt hij het beeld van wacht houden. De nacht was verdeeld in vier militaire wachtperiodes, waarin mensen op de uitkijk stonden voor de vijand. Een wacht duurde gewoonlijk drie uur, en om de drie uur werd de wacht afgelost, werden de wachters vervangen. Het waken, hoewel het letterlijk betekent dat je slaap verliest,

verwijst naar een militaire wacht. Dat blijkt duidelijk uit het feit dat hij vervolgens in vers 8 onze wapenrusting beschrijft. Wij moeten het borstharnas van geloof en liefde aandoen, en als onze helm de hoop op het behoud.

10

De wapens van het licht in Romeinen

Ik wil erop wijzen dat er minstens twee andere plaatsen in de brieven van Paulus zijn waar hij al deze gedachten samenbrengt. Namelijk dat we kinderen van het licht zijn, dat we moeten waken, dat we niet dronken mogen worden — dat wil zeggen dat we geestelijk nuchter en waakzaam moeten zijn — en dat we gewapend moeten zijn. Deze begrippen, die in deze paar verzen worden samengebracht, komen ook samen voor in zowel Efeze als Romeinen.

Laat ik je eerst meenemen naar Romeinen, Romeinen hoofdstuk 13. Terwijl ik een korte passage uit Romeinen 13 voorlees, zul je merken dat heel wat van deze zelfde punten in deze passage samen terugkomen. In Romeinen 13, vers 11 tot en met 14, zegt Paulus:

En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is vergevorderd en de dag is nabijgekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpertijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst. Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.

ROMEINEN 13:11-14

Je zult merken dat er opnieuw een tegenstelling wordt gemaakt tussen nacht en dag. De termen worden hier iets anders gebruikt, want de nacht lijkt de tijd van Jezus' afwezigheid te zijn, terwijl de dag het moment is waarop Hij komt. Toch horen we bij de dag, ook al is de dag nog niet gekomen. We zijn geestelijk al in die nieuwe schepping geboren. Dus we horen in werkelijkheid bij die komende dag, die komende nieuwe schepping.

Ondertussen leven we in een verduisterde wereld, waar alle anderen in het duister zijn. En er staat dat we niet moeten leven zoals mensen 's nachts leven. Mensen die oneerlijk zijn, proberen hun oneerlijkheid te verhullen, die in het donker verborgen te houden. Overdag, op klaarlichte dag, doe je niet de oneerlijke dingen die je 's nachts doet. Daarom zegt hij:

Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpertijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst.

ROMEINEN 13:13

Dat wil zeggen dat ons leven gekenmerkt moet worden door eerlijkheid. Zoals mensen geen oneerlijke dingen doen in het volle daglicht, maar die onder de dekmantel van de duisternis doen. Maar wij zijn altijd in het daglicht van Jezus. Daarom moet ons leven eerlijk zijn, en niet bestaan uit uitspattingen en dronkenschap en dergelijke dingen, zoals hij die ook in 1 Thessalonicenzen noemt. Dat zijn dingen die mensen 's nachts doen.

Doordat ze 's nachts worden gedaan, laten ze zien dat het schandelijke dingen zijn. Ze zouden ze bij daglicht doen als ze niet schandelijk waren. En als ze schandelijk zijn, horen ze niet in ons leven thuis, omdat we kinderen van de dag zijn. Hij noemt ook de wapenrusting. Deze keer zegt hij in vers 12:

Laten we de wapenrusting van het licht aantrekken.

Hoewel hij geen afzonderlijke onderdelen van de wapenrusting noemt, noemt hij toch de wapenrusting.

11

Wandelen als kinderen van het licht in Efeze

Nu gaan we naar Efeze. Dat was Romeinen 13, vers 11 tot het einde van het hoofdstuk, vers 11 tot en met 14. Romeinen 13:11 tot en met 14. Laten we nu naar Efeze gaan. Hier moeten we twee afzonderlijke passages aan het einde van Efeze nemen, maar we zien dat ook in deze brief dezelfde gedachten terugkomen.

In Efeze 5 zouden we bij vers 8 kunnen beginnen, nadat hij ons heeft gezegd niet de dingen te doen die de kinderen van de ongehoorzaamheid doen, en niet met hen mee te doen. In Efeze 5:8 zegt hij:

Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht

EFEZE 5:8

Let opnieuw op de verwijzing naar dag en nacht, en meer bepaald naar duisternis en licht. Dat zijn natuurlijk de voornaamste kenmerken van nacht en dag. Hij zegt in vers 8 dat we moeten wandelen als kinderen van het licht. In vers 11 zegt hij dat we geen gemeenschap mogen hebben met de werken van de duisternis, dat wil zeggen het soort dingen dat mensen in het donker doen. Over zulke dingen zegt hij in vers 12 dat het schandelijke dingen zijn.

Want wat heimelijk door hen gedaan wordt, is te schandelijk om zelfs maar te vertellen.

EFEZE 5:12

De dingen die mensen in het verborgene doen, in de duisternis van de nacht. De reden dat ze die in het donker doen, is dat het schandelijke dingen zijn.

Hij zegt echter dat het licht ze openbaar maakt, en wij moeten in ons leven lichtdragers in deze wereld zijn. We moeten er zelf voor zorgen dat we geestelijk niet in slaap vallen. In vers 14:

Daarom zegt Hij: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten.

EFEZE 5:14

Dan worden we natuurlijk in vers 18 aangespoord om niet dronken te zijn, letterlijk dronken, dronken van wijn. Je ziet dus die gedachten opnieuw verschijnen, zoals we die in Romeinen en in 1 Thessalonicenzen hebben gehad.

Ik wil er ook op wijzen dat Efeze 6 uitvoerig op de wapenrusting ingaat, uitvoeriger zelfs dan alle andere passages. Hij noemt vijf onderdelen van de wapenrusting die hij als onze volledige uitrusting beschouwt, de hele wapenrusting van God.

Dat dingen in het geheim worden gedaan, betekent natuurlijk dat ze onder de dekmantel van de duisternis worden gedaan, tenminste zoals hij het woord duisternis gebruikt. In al deze passages is duisternis in wezen de omgeving waarin schandelijke dingen worden gedaan. Ze worden min of meer onder een dekmantel gedaan. Ze worden buiten het zicht van het publiek gedaan, omdat de mensen die ze doen zich zouden schamen om ze in het licht te doen. Dat ze in het geheim worden gedaan, loopt dus parallel met de gedachte dat ze in de duisternis worden gedaan. Ze worden niet blootgesteld aan de kritische blik van het publiek.

12

Het borstharnas van geloof en liefde

Ik wil nog op één ander punt wijzen over deze passage in Thessalonicenzen, 1 Thessalonicenzen 5, vers 8, waar hij over de wapenrusting spreekt:

Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm.

1 THESSALONICENZEN 5:8

De reden dat ik speciaal de aandacht op dit vers vestig, is dat het een borstharnas en een helm noemt. Dit zijn twee onderdelen van de wapenrusting die ook in Efeze 6 worden genoemd. Daar worden ze echter anders aangeduid. In Efeze 6 wordt het borstharnas het borstharnas van de gerechtigheid genoemd. Hier wordt ons verteld dat het borstharnas het borstharnas van geloof en liefde is.

Dit zou ons iets moeten zeggen. Om te beginnen zou het laten zien dat Paulus op verschillende momenten waarop hij schrijft, van beeld kan wisselen. Hij heeft niet noodzakelijk een vastomlijnd idee dat er een borstharnas is dat gerechtigheid heet, en nog iets anders dat zo heet. Die indruk zou je tenminste kunnen krijgen. Maar bedenk eens wat geloof en liefde voor Paulus werkelijk inhouden. Wat is geloof en liefde? Geloof is natuurlijk ons antwoord aan God, en liefde is ons antwoord, voornamelijk, in onze verhouding tot onze broeders en zusters.

Wat verkrijgen we door geloof van God? Het voornaamste, datgene wat Paulus in zijn geschriften het meest benadrukt, is dat we door geloof gerechtvaardigd worden. We worden door geloof rechtvaardig verklaard. Onze gerechtigheid is uit geloof. Geloof geeft ons de gerechtigheid om voor God te staan. In Efeze is het borstharnas gerechtigheid. Hier wordt gezegd dat het geloof en liefde is. Geloof is het middel waardoor toegerekende gerechtigheid ons deel wordt.

Liefde is eigenlijk de uitwerking van gerechtigheid in relaties. Als je liefdevol handelt, doe je wat rechtvaardig is in Gods ogen. Jezus zei:

Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

MATTHEÛS 22:37-40

Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want dit: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet.

ROMEINEN 13:8-10

Een liefdevol leven is een rechtvaardig leven. Je doet iemand van wie je houdt geen onrecht aan. Als je liefdevol bent, doe je dus wat rechtvaardig is. Je leeft in praktische gerechtigheid.

Gerechtigheid heeft twee kanten. Ze heeft de toegerekende en de praktische kant. Op grond van ons geloof wordt ons in juridische zin gerechtigheid toegerekend.

Praktische gerechtigheid blijkt uit het feit dat we in liefde met elkaar omgaan en tegenover elkaar liefdevol en rechtvaardig handelen. In zekere zin is er dus geen tegenstrijdigheid. Op de ene plaats, in Efeze, zegt hij eenvoudigweg dat het borstharnas gerechtigheid is. Hier splitst hij het op in zijn twee bestanddelen.

Gerechtigheid heeft twee delen: het toegerekende deel, dat door geloof ons deel is, en de geschonken of praktische gerechtigheid, die vereenzelvigd wordt met het liefhebben van onze broeders en het wandelen op een manier die met die liefde

overeenstemt. De twee gedachten uit deze passage zouden in Efeze dus eigenlijk samengebracht kunnen zijn onder deze benaming van gerechtigheid in haar twee voornaamste aspecten.

13

De hoop op behoud als helm

Wanneer hij hier zegt:

U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. Want zij die slapen, slapen 's nachts en zij die dronken zijn, zijn 's nachts dronken. Maar laten wij, die van de dag zijn, nuchter zijn, bekleed met het borstharnas van geloof en liefde, en met de hoop op de zaligheid als helm.

1 THESSALONICENZEN 5:5-8

besef je natuurlijk dat in Efeze 6 eenvoudigweg wordt gezegd dat de helm behoud is. Behoud is de helm. Hier zegt hij de hoop op het behoud. We kunnen moeilijk zeggen dat daar een tegenstrijdigheid in zit. Het laat eenvoudigweg zien welk aspect van behoud hij bedoelt. Hij heeft het over het toekomstige aspect. De hoop op het behoud verwijst duidelijk naar het toekomstige aspect van ons behoud.

We weten dat het behoud dat we hebben een verleden, een tegenwoordig en een toekomstig aspect heeft. Het aspect dat in het verleden ligt, is dat onze zonden vergeven zijn. De straf op de zonde is in Christus volledig ondergaan, en daarom zijn we behouden van de straf op de zonde. Ons behoud heeft een tegenwoordig, voortgaand aspect, want:

en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

MATTHEÛS 1:21

We worden in een voortgaand proces behouden van de macht van de zonde in ons leven. Dat is het tegenwoordige aspect van behoud.

We weten natuurlijk dat er een toekomstig aspect van behoud is: wanneer Jezus komt, zullen we bevrijd worden van de aanwezigheid zelf van de zonde. In het verleden, het heden en de toekomst zijn er dus drie aspecten van ons behoud. Aanvankelijk behoud van de straf in het verleden, behoud van de macht van de zonde in het heden, en behoud van de aanwezigheid van de zonde in de toekomst. De helm die hij ons laat opzetten, is dit toekomstige aspect, de helm van de hoop op het behoud, duidelijk vooruitziend naar de uiteindelijke bevrijding van de aanwezigheid van de zonde.

Dat betekent natuurlijk dat we in een duister tijdperk leven. We zijn kinderen van het licht die in een duistere omgeving leven, tussen mensen die in de duisternis wandelen. Het is een echte strijd. Het is een echte strijd die we moeten voeren. Maar een van de dingen die ons in deze strijd staande houden, is de hoop dat we op een dag niet meer in deze duistere situatie zullen verkeren.

De uiteindelijke vervulling van ons behoud ligt vóór ons, en hij zei in Romeinen 13:

En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen.

ROMEINEN 13:11

De gedachte hier is dus dat het toekomstige aspect van ons volledige behoud, waardoor we uit de aanwezigheid van deze verdorven wereld en van de zonde verlost worden, ons bescherming geeft op de dag van de strijd, waarin we ons nu bevinden.

1 Petrus 1:9:

en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen.

1 PETRUS 1:9

Aan die tekst had ik ook gedacht.

Hebreeën 11:1:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

HEBREEËN 11:1

Die tekst in 1 Petrus 1:9 was al bij me opgekomen, omdat die over het toekomstige aspect van het behoud spreekt. Er staat namelijk:

We krijgen waar ons geloof op uitloopt: ons behoud, dat klaarligt om aan het einde van de tijd zichtbaar te worden.

Dat is hierbij een goede kruisverwijzing. En die andere passage die je noemde:

Geloven is zeker zijn van waar je op hoopt. Het behoud waarop we hopen. Door het geloof genieten we daar nu al wezenlijk van, en we hopen dat het nog geopenbaard zal worden.

Hij begint het hoofdstuk dus met het feit dat Jezus zal terugkomen. En wanneer Hij terugkomt, zal dat een beslissend moment van oordeel zijn. Daarom gaat hij vervolgens spreken over de noodzaak om die levenswijze te vermijden waardoor de komst van Christus voor ons een bedreiging en een oordeel zou zijn. In plaats daarvan

moeten we in het licht leven, de strijd aangaan met de neiging om compromissen te sluiten met de duisternis van de wereld, en in deze duistere wereld wandelen als kinderen van het licht.

Het doet me denken aan iets in Filippenzen hoofdstuk 2. Ik noem het maar even kort. In Filippenzen 2, in vers 15, zegt hij:

opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld,

FILIPPENZEN 2:15

We moeten dus onberispelijk en oprecht blijven. Dat is Filippenzen 2:15.

In een duidelijk duistere wereld. Dus een levenswandel zonder compromissen, in een wereld die de neiging heeft je mee te trekken in gewoonten die alleen in de duisternis thuishoren.

Want wat heimelijk door hen gedaan wordt, is te schandelijk om zelfs maar te vertellen.

EFEZE 5:12

Daarom moeten we die dingen niet doen.

14

Aansporingen aan de gemeente en haar leiders

Vanaf vers 12 en verder, eigenlijk tot aan het einde van het hoofdstuk, of in elk geval, zou ik zeggen, tot en met vers 22, hebben we allerlei aansporingen. Sommige zijn tot specifieke groepen gericht. Andere zijn algemene aansporingen aan alle christenen samen. Wat betreft de aansporingen aan specifieke groepen, geloof ik dat de verzen 12 tot en met 15 van die aard zijn. Je zult zien dat er in vers 12 staat:

En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden,
u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen,

1 THESSALONICENZEN 5:12

In vers 14 staat:

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven
terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te
ondersteunen, en met allen geduld te hebben.

1 THESSALONICENZEN 5:14

Tweemaal spreekt hij broeders aan. Volgens mij gaat het hier om twee verschillende groepen broeders, gewoon op grond van de inhoud van deze twee gedeelten. Laten we lezen wat er staat, en dan zullen we zien wie die twee groepen zijn.

De verzen 12 en 13 zeggen:

En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden,
u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen, en hen uitermate
hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

1 THESSALONICENZEN 5:12-13

Deze groep bestaat dus duidelijk uit degenen die onder gezag staan. De aansporing is gericht aan broeders die leiders boven zich hebben in de gemeente. Zij zijn wat we de schapen zouden kunnen noemen, onder de onderherders die God in de gemeente heeft aangesteld, de oudsten en dergelijke. Het is dus in wezen een aansporing om op de juiste manier met de oudsten of de leiders in de gemeente om te gaan en hen te waarderen. Daar zal ik zo nog meer over zeggen, maar laten we dan nu naar de andere twee verzen kijken, 14 en 15.

Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.

1 THESSALONICENZEN 5:15

Of eenvoudigweg, in de Engelse vertaling:

15

De herders en hun zorg voor de gemeente

‘Voor iedereen.’ Het Engelse woord ‘men’ staat cursief. Volgens mij richt hij zich, nadat hij de schapen heeft aangespoord wat hun houding tegenover hun herders betreft, tot de herders en spreekt hij hen aan op hun plicht tegenover de schapen. Dat wil zeggen: de broeders in vers 12 zijn degenen die onder gezag staan. De broeders in vers 14 zijn degenen die gezag dragen. En dat lijkt te volgen uit sommige dingen die hij zegt.

Nu zou wat hij in vers 14 zegt, inderdaad op alle christenen van toepassing kunnen zijn. Iedereen zou deze aansporing kunnen krijgen:

Waarschuw mensen die zich nergens aan houden, spreek mensen die de moed verliezen moed in, steun de zwakken en heb geduld met iedereen.

Hoewel die aansporingen bijzonder van toepassing zouden zijn op degenen aan wie het opzicht over de gemeente was toevertrouwd: om hen te waarschuwen tegen valse leer en om degenen die er zwak voor staan te bemoedigen, enzovoort. Die zouden in het bijzonder van toepassing zijn op de leiders.

Maar vers 15 zegt in het bijzonder:

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben. Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.

1 THESSALONICENZEN 5:14-15

Wie zou er nu in de positie zijn om daarop toe te zien? Degenen die toezicht houden op de gemeente. De doorsnee christen zou niet de positie hebben om bijvoorbeeld gemeenteleden terecht te wijzen die zich verkeerd tegenover elkaar gedragen of die kwaad met kwaad vergelden. Maar de leiders in de gemeente zouden degenen zijn aan wie de herderlijke zorg en de tucht in de gemeente waren toevertrouwd. Daarom lijkt deze aansporing voor hen bestemd te zijn.

En dan gaat het in hetzelfde vers verder:

Blijf altijd het goede doen, voor elkaar en voor iedereen.

Nu staat er in de Engelse vertaling ‘all men’, ‘alle mensen’. Het woord ‘men’, ‘mensen’, staat cursief en hoeft er niet te staan. Het zou kunnen betekenen: jullie leiders, handel rechtvaardig en juist, zowel tegenover elkaar als tegenover allen die niet tot jullie groep, tot jullie kring behoren. Dat is dus misschien een punt dat niet bewezen kan worden, maar mijn overtuiging is dat de verzen 12 en 13 tot de kudde gericht zijn, en de verzen 14 en 15 tot de herders. Laten we deze twee groepen aansporingen nu eens in het bijzonder bekijken. In vers 12:

16

Leiders erkennen en hun werk waarderen

En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden, u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen, en hen uitermate hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

1 THESSALONICENZEN 5:12-13

‘Know them’, ‘ken hen’, wordt in moderne vertalingen meestal anders vertaald. Ik denk dat ‘waarderen’ een van de manieren is waarop moderne vertalingen dit weergeven. De NIV zegt:

We vragen jullie nu, broeders en zusters, om respect te hebben.

‘Respecteren’ is dus een van de gedachten die in het Griekse woord besloten liggen: een zekere mate van respect hebben voor mensen die een gezagspositie hebben gekregen.

Let erop dat de gemeente betrekkelijk jong was. Het lijkt zelfs niet waarschijnlijk dat Paulus de gelegenheid zou hebben gehad om oudsten in de gemeente aan te stellen, want hij was nogal plotseling de stad uitgejaagd. Waarschijnlijk gebeurde dat voordat hij zelfs maar van plan was geweest om leiders binnen de gemeente aan te stellen. Toch liet God al spontaan leiders opstaan in de groep. De gemeente erkende dat zij een zalving voor het leiderschap hadden. Ze hadden eenvoudigweg gaven om leiding te geven die herkend werden, en zo begon de gemeente spontaan leiders voort te brengen.

Of ze op dat moment officieel als oudsten waren aangesteld, kunnen we niet zeggen. Voor zover wij weten, werden de oudsten in de vroege gemeenten immers specifiek aangesteld door de handoplegging van de apostelen. Paulus kan daar voor zijn vertrek wel of geen gelegenheid toe hebben gehad. Misschien hebben de woorden betrekking op specifiek aangestelde oudsten. Het kunnen ook anderen zijn die door de werking

van de Geest van God spontaan naar voren waren gekomen in de gemeente en daardoor erkend werden als mensen met gezag in het lichaam van Christus. In elk geval was er duidelijk een groep mensen die leidinggaven in de gemeente.

Ze waren niet alleen leiders; ze worden ook beschreven als mensen die boven de anderen staan. Besef natuurlijk dat dit een manier van spreken is. In een ander opzicht zou je kunnen zeggen dat de leiders onder de anderen staan, want Jezus zei:

En wie van u de eerste zal willen worden, die moet dienaar van allen zijn.

MARKUS 10:44

Zo iemand moet zich vernederen. Het is een manier van spreken. In zekere zin zijn degenen die terecht de leiders zijn, degenen die zich onder deze gemeente plaatsen en haar ondersteunen. Het zijn geen mensen die op een neerbuigende manier vanuit een hogere positie bevelen uitvaardigen. Toch is het heel juist om over degenen met gezag te zeggen dat ze boven je staan, want ze oefenen wel degelijk het gezag uit in de gemeente, en hopelijk zijn ze ook dienaren.

Maar het is heel duidelijk dat er in de gemeente bepaalde personen waren van wie erkend werd dat zij in de Heere boven anderen stonden. Ze hadden een zekere gezagspositie. Ze waren in de positie om terecht te wijzen. Het woord 'terecht wijzen' betekent hen waarschuwen. Daarom is het interessant dat er in vers 14 tegen die broeders wordt gezegd:

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben. Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.

1 THESSALONICENZEN 5:14-15

Blijkbaar was het de taak van leiders, een van hun belangrijkste taken, om degenen te waarschuwen die op de verkeerde weg zijn. Zo beschrijft hij hen dus in vers 12. Vervolgens spreekt hij hen in vers 14 aan en zegt hij dat ze de ongeregelde moeten waarschuwen. Dat zou een verdere aanwijzing zijn dat hij zich hier tot een ander deel van zijn publiek is gaan richten.

17

Voorgangers volgen en gehoorzamen

Wat betekent het om degenen met gezag te respecteren? Hebreeën hoofdstuk 13 voegt iets toe aan wat wij weten over de plicht van gemeenteleden in hun omgang met degenen die in de Heere boven hen staan. Hebreeën 13:7 zegt:

Denk aan uw voorgangers, die het Woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na.

HEBREEËN 13:7

Dat klinkt als hetzelfde soort situatie. Er waren sommigen in de gemeente die gezag hadden over anderen:

die jullie het woord van God hebben verteld.

Dat komt overeen met:

die jullie terechtwijzen.

Zij gebruiken het Woord van God als een middel om je leven te corrigeren. Dat is in wezen de manier waarop ze leidinggeven. Ze geven geen leiding vanuit een willekeurig handelend ego, vanuit zelfverheffing, maar werkelijk door eenvoudig over te brengen wat God over het onderwerp heeft gezegd. De juiste manier om leiding te geven in de gemeente is het Woord van God overbrengen en degenen waarschuwen die het overtreden.

Denk dus aan hen, zegt hij, en er staat:

Volg hun voorbeeld in het geloof. Dat wil zeggen: volg hun voorbeeld.

Er is een aansporing om aan hen te denken, en blijkbaar in het bijzonder aan hun voorbeeld te denken, zodat je dat zou volgen.

Verderop in hetzelfde hoofdstuk, in Hebreeën 13 en vers 17, lezen we dan:

Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut.

HEBREEËN 13:17

Er zijn dus weer mensen van wie gezegd wordt dat ze leiding aan je geven. Ze werden eerder genoemd en nu worden ze opnieuw genoemd. In vers 7 werd ons gezegd dat we aan hen moeten denken en hun voorbeeld moeten volgen. Hier wordt het woord 'gehoorzamen' gebruikt. Gehoorzaam hen. Dat moet je natuurlijk binnen een beperkte context begrijpen. Het betekent niet dat zij de heer worden.

Petrus zei tegen de oudsten:

ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn.

1 PETRUS 5:3

Helaas zouden sommigen een vers als dit aangrijpen als vrijbrief om de hele gemeente tot slaven van een dictatoriale gemeenteleider te maken.

Dat zou betrekking hebben op het gezag dat hun gegeven is om over je ziel te waken. Er staat:

Want zij waken over jullie.

Ze moeten verantwoording afleggen. Dat betekent dat de leiders voor God verantwoording moeten afleggen over de toestand van de zielen die onder hun gezag zijn geplaatst.

18

Leiders dragen gezag en verantwoordelijkheid

Jezus legde in Zijn gebed in Johannes 17 tegenover de Vader verantwoording af over de discipelen. Hij zegt:

Van allen die U Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren laten gaan, behalve de zoon van het verderf, zodat de Schrift vervuld zou worden.

JOHANNES 17:12

Aan het einde van Zijn bediening moest Hij verantwoording afleggen over Zijn schapen. Hij moest tegenover Zijn Vader verantwoording afleggen over de toestand van de schapen, en Hij kon een positief verslag uitbrengen, behalve over Judas.

Wat hier wordt geïmpliceerd, is dat de herders in Gods kudde zich tegenover de Opperherder zullen moeten verantwoorden. Ze zullen tegenover Hem verantwoording moeten afleggen over de toestand van de schapen. Dat is iets beangstigends als je bedenkt dat een voorganger zich bij Jezus' komst zal moeten verantwoorden voor de geestelijke toestand van zijn schapen. Als ik naar veel gemeenten kijk, zou ik niet in de schoenen van hun voorgangers willen staan, wanneer je bedenkt hoe het met de schapen op sommige van die plaatsen gesteld is.

Maar besef ook dat iemand niet verantwoordelijk gehouden kan worden voor iets, tenzij hij een zekere bevoegdheid heeft om op te treden. Een man kan bijvoorbeeld ongeschikt worden verklaard voor het leiderschap als zijn kinderen opstandig zijn. Hij zal zich dus kennelijk moeten verantwoorden voor hoe zijn kinderen terechtkomen. Waarom kan dat gebeuren? Omdat hij het gezag heeft om zijn kinderen te zeggen wat ze moeten doen. Zijn kinderen moeten hem gehoorzamen. Als ze hem niet hoefden te gehoorzamen, zou hij nauwelijks verantwoordelijk gehouden kunnen worden voor

hun gedrag. Als het hun vrijstond zijn aanwijzingen te negeren, in opstand te komen en tegen zijn aanwijzingen in te gaan, hoe zou hij dan in vredesnaam ooit verantwoordelijk gehouden kunnen worden voor hoe ze terechtkomen?

De enige reden waarom hij verantwoordelijk gehouden kan worden voor hoe zijn kinderen terechtkomen, is dat hij gezag over hen heeft. En als hij dat niet gebruikt, is hij verantwoordelijk. Maar als hij het wel gebruikt, moeten ze hem gehoorzamen. Hij heeft macht over zijn kinderen en daarom is hij verantwoordelijk voor het resultaat.

Hetzelfde geldt op andere terreinen van leiderschap. Als een man verantwoordelijk is voor hoe de dingen aflopen, moet daar een overeenkomstig gezag bij horen. Daarom zegt de schrijver van Hebreeëen dat je hen moet gehoorzamen, omdat ze verantwoording moeten afleggen. Als je hen niet gehoorzaamt, hoe kunnen ze dan enige verantwoording afleggen voor wat je doet? Ze geven je misschien goede aanwijzingen, maar je voert hun aanwijzingen niet uit. Dat is niet logisch.

19

De grenzen van geestelijk gezag

God wil dat deze mannen verantwoordelijk zijn voor je ziel, en dat betekent dat Hij wil dat je hen gehoorzaamt. In elk geval in die opzichten die van invloed zijn op de zorg waarmee ze over je ziel waken. Het betekent niet dat je hen moet gehoorzamen bij elke beslissing over je werk of dat soort dingen, maar wel in die dingen die te maken hebben met je geestelijk welzijn. De leer die je onderwijst of gelooft, je morele levenswandel, misschien de orde in je gezin of wat dan ook. Dingen die betrekking hebben op het Koninkrijk van God zijn dingen waarin de leiders in de gemeente een zekere bevoegdheid hebben om aanwijzingen te geven.

Natuurlijk worden ze in vers 7 al aangeduid als degenen die het Woord van God tot je spreken. Ik zou zeggen dat deze verzen niet van toepassing zijn op leiders die zich het gezag wederrechtelijk toe-eigenen, of die het Woord van God niet erkennen als het gezag waaraan ze zich onderwerpen. De leider moet zich onderwerpen aan het gezag van het Woord van God. En terwijl hij onder het juiste gezag staat, zijn er mensen die

onder zijn gezag staan. Hij spreekt het Woord van God en zij onderwerpen zich aan hem. Maar door zich aan hem te onderwerpen, onderwerpen ze zich eigenlijk alleen maar aan het Woord van God, omdat hij alleen het Woord van God overbrengt.

Als hij iets anders doet, als hij aanwijzingen en bevelen geeft die in strijd zijn met de Schrift, dan geeft hij daarmee elk gezag dat hij had prijs. En hij zal zich daar uiteraard ernstig moeten verantwoorden voor zijn wandaden. Maar het punt hier is dat er een opdracht is om degenen die een gave van leidinggeven in de gemeente hebben te gehoorzamen, aan hen te denken en hen na te volgen.

Onder de gaven van de Geest in Romeinen, en ik geloof dat het in Romeinen staat, is er de gave van leidinggeven. Een van de gaven is de gave van leidinggeven, en dit zou natuurlijk een verwijzing zijn naar degenen die een gezagspositie in de gemeente hebben.

20

Oudsten eren en financieel ondersteunen

Ik wil je aandacht ook weer richten op 1 Thessalonicenzen, deze keer vers 13, waar staat:

en hen uitermate hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

1 THESSALONICENZEN 5:13

Wanneer er staat:

En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden, u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen, en hen uitermate hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

1 THESSALONICENZEN 5:12-13

dan is dat voor een groot deel bedoeld om het werk van de oudsten gemakkelijk te maken.

Als er onenigheid onder schapen is, is het beslechten van kleingeestige geschillen een van de grootste hoofdbrekens voor een christelijke leider. Hij zegt tegen hen: „Laten we het hun gemakkelijk maken.

Wat betekent het om hen in liefde hoog te achten om hun werk? Dit lijkt overeen te komen met de instructies die Paulus aan Timotheus gaf over oudsten in 1 Timotheus 5:17 tot en met 20. Ook dit zijn instructies over de manier waarop leiders in de gemeente behandeld moeten worden:

Laat ouderlingen die goed leiding geven, dubbele eer waard geacht worden, vooral diegenen die arbeiden in het Woord en in de leer. Want de Schrift zegt: Een dorsende os mag u niet muilkorven, en: De arbeider is zijn loon waard. Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn. Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben.

1 TIMOTHEÛS 5:17-20

Dit is een uitgebreidere versie van zijn uitspraak:

Heb veel respect en liefde voor hen vanwege het werk dat ze doen.

Wat is hun werk? Hij zei dat als ze goed leidinggeven en als ze arbeiden in het Woord en in de leer, dat hun werk is. Je moet hen hoog achten om hun werk. Wat betekent het om hen te achten? Allereerst, in vers 17, houdt hen achten onder meer in dat je hen dubbele eer waard acht. Deze eer heeft in dit geval eigenlijk betrekking op financiële ondersteuning, want hij zegt vervolgens:

Want in de Bijbel staat dat je een os die graan dorst geen muilkorf mag omdoen.

Paulus haalt hetzelfde vers uit het Oude Testament aan in 1 Korinthe 9. Daarmee onderbouwt hij het recht van mensen die voltijds in de bediening werken om door die bediening te worden onderhouden. Het Griekse woord voor „eer” kan hier dus „honorarium” betekenen. Het is hetzelfde woord dat eerder in hetzelfde hoofdstuk wordt gebruikt, waar staat:

Houd weduwen die werkelijk weduwen zijn, in ere.

1 TIMOTHEÛS 5:3

Het betekent eigenlijk dat je hen moet onderhouden. Zet hen op de lijst van mensen die onderhouden zouden worden. Eén manier om de oudsten hoog te achten, is door hen te onderhouden.

Overigens heeft een oudste die in de bediening werkt het recht om ondersteuning af te slaan, zoals Paulus deed. De leiders op deze school worden bijvoorbeeld niet onderhouden, behalve dat er huisvesting en maaltijden in de eetzaal worden verstrekt. Er is dus ondersteuning voor de oudsten, maar wat geld betreft is er geen salaris. Dat hoort bij het op de juiste manier achten van de leiders.

21

Beschuldigingen tegen oudsten onderzoeken

Een tweede onderdeel van hen achten staat dan in vers 19:

Neem een beschuldiging tegen een oudste alleen in behandeling als er twee of drie getuigen zijn.

Eigenlijk zouden we tegen niemand beschuldigingen moeten aannemen tenzij we twee of drie getuigen hebben. Maar soms hebben we heel weinig keus. We horen iets over iemand en hebben niet de gelegenheid om te horen of er een bevestiging is. Toch moeten we onmiddellijk handelen, of we moeten voor zo iemand oppassen omdat we zoiets over hem hebben gehoord.

Maar als die persoon een leider is, besef dan dat beschuldigingen over leiders die onverantwoordelijk in de gemeente worden rondverteld, al snel schadelijke roddels worden. Roddelen over een gewoon gemeentelid is al erg genoeg, en het veroorzaakt enorme scheuringen en onenigheid in de gemeente. Maar roddelen over een oudste is buitengewoon schadelijk. Het ondermijnt namelijk de geloofwaardigheid van de oudste en beperkt zijn vermogen om op geestelijk gebied iets over te dragen.

Ik weet dat zodra ik dingen over het karakter van een voorganger begin te horen die tegen hem pleiten, zijn preken ineens gewoon langs me heen gaan. Ik hoor zijn woorden, maar ik zeg bij mezelf: „Maar ik weet dit over hem”, en ik neem hem gewoon niet meer serieus. Als een voorganger onverantwoordelijk wordt beschuldigd van vermeende fouten, tast dat niet alleen de eenheid van de gemeente ernstig aan, maar ook de doeltreffendheid van zijn bediening.

Als iemand die in de bediening werkt verkeerd bezig is, als een oudste gezondigd heeft, dan moet dat worden vastgesteld op dezelfde manier waarop iets officieel wordt vastgesteld: door de mond van twee of drie getuigen. Neem geen beschuldiging tegen een oudste aan tenzij je twee of drie getuigen hebt die dat bevestigen.

Ik herinner me een geval met een oudste in een gemeente waar ik bij hoorde. Ik was zelfs samen met hem oudste, maar we wisten niets van zijn verborgen leven. Zijn eigen vrouw beschuldigde hem er tegenover ons van dat hij overspel pleegde en drugs gebruikte en dat soort dingen. Wij hadden die kant van hem niet gezien. Ze sprak er eerst met mij over, en ik wist niet wat ik moest doen, want ik wist dat ze een betrouwbare vrouw was. Later ontdekten we dat wat ze zei, bevestigd werd. Maar toen ze het me vertelde, was er maar één getuige.

Ik zei tegen haar: „Ik zeg helemaal niet dat ik denk dat je oneerlijk bent, maar volgens de Schrift kan ik deze beschuldiging niet aannemen tenzij er meer getuigen zijn. Ik zal er gewoon op vertrouwen dat de Heere, als Hij wil dat dit aan het licht komt, ervoor zal zorgen dat er andere getuigen van zijn.”

Hoewel ik oudste in dezelfde gemeente was, zei ik alleen maar:

Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn.

1 TIMOTHEÛS 5:19

22

Zondigende leiders openbaar terechtwijzen

De Heere eerde dat, en er kwamen andere getuigen naar voren, en hij werd ontmaskerd. Maar wanneer hij ontmaskerd wordt, draagt hij ook een zwaardere straf. Het mag dan lijken alsof de oudste meer bescherming krijgt tegen aanvallen op zijn karakter. Want er staat:

Mensen die zondigen — en in de context worden daarmee oudsten bedoeld die zondigen —

Wijs ze terecht waar iedereen bij is.

Nu moeten afzonderlijke personen die zondigen onder vier ogen terechtgewezen worden. Dat zei Jezus in Mattheüs 18.

Als iemand tegen je zondigt, ga dan naar hem toe en spreek hem onder vier ogen aan. Als hij niet wil luisteren, ga dan met één of twee andere getuigen. Als hij ook dan niet luistert, maak het dan openbaar.

MATTHEÛS 18:15-17

Je wijst de gewone christen niet in het openbaar terecht, tenzij hij een openbaar misdrijf heeft gepleegd. Maar als een oudste zondigt, is dat een openbare overtreding, zelfs als het een verborgen zonde is. Want hij is een openbare woordvoerder en een vooraanstaande vertegenwoordiger van de gemeente. En als hij zondigt, moet hij in het openbaar terechtgewezen worden.

Daarom is het volkomen terecht dat bij dit schandaal rond Jim Bakker enzovoort deze dingen in het openbaar naar buiten worden gebracht. Hij is een publiek figuur in de kerk. En Paulus wees Petrus in het openbaar terecht vanwege een zonde. Hij zou niet hetzelfde hebben gedaan bij een minder vooraanstaande man in de gemeente, maar Petrus was een zichtbare leider. In Jakobus hoofdstuk 3 staat:

Laat niet velen van u leermeesters worden, want wij die dat zijn, zullen een strenger oordeel ontvangen.

JAKOBUS 3:1

En hoewel het waar is dat leiders wat meer bescherming tegen roddel behoren te krijgen, wil dat zeggen dat je geen enkele roddel, geen enkele beschuldiging tegen hen moet aannemen, tenzij er minstens twee getuigen zijn. Terwijl je in sommige gevallen een beschuldiging tegen iemand anders misschien op grond van minder bewijs aanneemt, omdat je in die situatie gewoon geen andere keus hebt. De oudste krijgt wat meer bescherming tegen roddel. Maar wanneer de dingen die tegen hem gezegd worden, de beschuldigingen, waar blijken te zijn, dan moet de terechtwijzing openbaar zijn. En natuurlijk is de vernedering groter. Er is dus een bepaald opzicht waarin je de leiders eert, waarin je hen hoogacht, maar hij draagt een grote verantwoordelijkheid. Als hij zijn positie misbruikt en zondigt, dan kan hij in het openbaar terechtgewezen worden, tegenover de meer persoonlijke manier waarop je andere mensen met zonde confronteert.

23

Leiders moeten waarschuwen tegen zonde

Dit is wat Paulus in deze verschillende passages leert over hoe je je moet verhouden tot geestelijk gezag. Vervolgens richt hij zich in vers 14, daar ben ik van overtuigd, tot de gezagsdragers zelf en zegt:

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben.

1 THESSALONICENZEN 5:14

1 Thessalonicenzen 5:14:

We dringen er nu bij jullie op aan, broeders en zusters.

En het is interessant dat hij hier het woord ‘exhort’ gebruikt, ‘vermanen’, hoewel dat volgens de kanttekening misschien vervangen zou kunnen worden door ‘beseech’, ‘dringend verzoeken’. Maar in vers 12 staat:

En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden, u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen,

1 THESSALONICENZEN 5:12

Het is meer alsof hij een zachtmoedig beroep doet op de kudde, de schapen. Maar degenen die de leiders zijn, vermaant hij krachtig. Want zij moeten begrijpen dat hij met gezag tot hen komt, en zij moeten zijn gezag aanvaarden om hen op dit punt te vermanen.

Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.

1 THESSALONICENZEN 5:15

Omdat in vers 12 van degenen die leidinggeven aan de gemeente wordt gezegd dat zij je terechtwijzen of waarschuwen, lijkt het erop dat zij degenen zijn die nu worden aangesproken.

Dat is een waardevolle dienst om te verrichten. Ik ken voorgangers die op de hoogte zijn van grove zonden in hun gemeente en de leden niet waarschuwen. Er zijn voorgangers die vrijmetselaars in hun gemeente hebben, leden van de vrijmetselaarsloge. Ik ken een gemeente waar iemand die zijn vrouw slaat, of die kinderen slaat en seksueel misbruikt, een vooraanstaande positie in de gemeente heeft. Ik heb van een andere gemeente gehoord waar een van de zondagsschoolleraars in overspel leefde. En dit zijn evangelische gemeenten. De voorgangers zouden zulke praktijken nooit goedkeuren, maar toch waren ze ervan op de hoogte en zwegen ze erover.

En dat is geen liefde. Het lijkt misschien liefdevol, maar het is eigenlijk alleen maar een slap soort sentimentaliteit. Ware christelijke liefde zou de ongeregelde waarschuwen, want die mensen bevinden zich op een weg die naar het verderf leidt. Ze lopen op de brede weg, en je moet hen waarschuwen om die andere, smalle weg op te gaan en zich te bekeren. Dat is de plicht van degenen die gezag hebben in de gemeente.

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben.

1 THESSALONICENZEN 5:14

24

De moedelozen en zwakken geduldig steunen

Nu denk ik dat ‘feeble-minded’ in het moderne Engels gewoonlijk verwijst naar mensen die enigszins verstandelijk gehandicapt zijn of zoiets. Maar ‘feeble-minded’ betekent hier waarschijnlijk gewoon mensen die terneergeslagen zijn. Mensen van

wie de geest verzwakt is, eigenlijk doordat ze uitgeput zijn van het vechten tegen hun problemen. En ze zijn zwak; ze staan op het punt in te storten. Het is vergelijkbaar met de woorden in Hebreëen 12:

Versterk de knieën die zwak zijn en hef de handen op die slap neerhangen.

HEBREEËN 12:12

Dat wil zeggen: versterk en bemoedig degenen die ten einde raad zijn.

Er zijn mensen in de gemeente die zwakker zijn dan anderen. Er zijn zwakke schapen. Soms is het voor een leider heel moeilijk om geduld te hebben met iemand die steeds weer zwak blijkt te zijn. Ik kan je vertellen dat we op deze school en in deze gemeenschap mensen hebben gehad met aanhoudende morele zwakheden, en daar zijn we ons van bewust. We houden ons met hen bezig, we geven hun raad, we sporen hen herhaaldelijk aan en waarschuwen hen. En er lijkt sprake te zijn van bekering, maar toch vallen ze door hun zwakheid telkens opnieuw terug. Uiteindelijk vertrekken de meesten van deze mensen gewoonlijk. Slechts één keer hebben we ooit iemand gevraagd te vertrekken of iemand gedwongen te vertrekken. Maar meestal gaan ze uit zichzelf weg, omdat ze te zwak zijn om te blijven. Waar het om gaat, is dat leiders zich er heel moeilijk raad mee weten wanneer ze te maken hebben met mensen die telkens weer in dezelfde zwakheden vervallen. Daarom zegt hij, nadat hij heeft gezegd:

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben. Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.

1 THESSALONICENZEN 5:14-15

dan ook:

Heb geduld met iedereen, want dat is een van de moeilijkste dingen. Voor iemand die geestelijk verder is, die veel van de fundamentele zonden en zwakheden heeft overwonnen, en wiens geestelijke leven wat rijper en steviger gefundeerd is, kan het ergerlijk zijn om voortdurend te maken te hebben met mensen die deze dingen om de een of andere reden niet kunnen overwinnen.

Als je bijvoorbeeld bent gestopt met roken — ik heb nooit gerookt, maar ik weet dat veel mensen zijn gestopt met roken — kan het een strijd zijn terwijl je ermee stopt. Maar als je eenmaal bent gestopt en het geen strijd meer is, als het jaren achter je ligt en je al heel lang niet meer hebt gerookt, dan kan de strijd die je hebt doorgemaakt je meelevend maken tegenover anderen die er nog middenin zitten. Maar soms gebeurt het tegenovergestelde. Je ontmoet iemand die rookt en er maar niet van af lijkt te kunnen komen, en je denkt: ‘Waarom kun je er niet van afkomen? Mij is het toch ook gelukt.’ Vooral als je er niet mee geworsteld hebt, als je er gemakkelijk mee bent gestopt en het geen zwakheid van je is, is het moeilijk om geduld te hebben met degenen die zwak zijn.

Het is zo verleidelijk om te zeggen: ‘Waarom bekeer je je niet gewoon?’ En dat zeg je inderdaad ook, en dan zeggen zij: ‘Nou, ik probeer me te bekeren, maar ik kan niet stoppen.’ Wanneer je zelf deze problemen niet hebt — en mensen die geestelijk volwassen zijn, hebben die natuurlijk niet — bestaat de verleiding om ongeduldig te worden met de zwakkeren. Daarom moet Paulus hen aansporen:

Steun de zwakken en heb geduld met iedereen.

25

Geen kwaad met kwaad vergelden

Dan zegt hij:

Zorg dat niemand kwaad met kwaad vergeldt, bij wie dan ook.

Dit zou deel uitmaken van het proces waarin mensen tot discipelen worden gevormd. Een van de moeilijkste dingen om in een christelijk karakter te verankeren, is de gezindheid om geen vergelding te zoeken. Jezus onderwees het zo:

Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem.

MATTHEÛS 5:39-41

De gezindheid om geen vergelding te zoeken is de gezindheid van Christus. En toch is dat volgens mij het aspect van de gezindheid van Christus dat het sterkst tegen onze eigen natuur ingaat. Ik ken geen gedeelte van de Bergrede dat christenen meer proberen weg te verklaren of te ontkennen dan die gedeelten van de Bergrede die zeggen dat we de andere wang moeten toekeren en nooit kwaad met kwaad mogen vergelden, en nooit, nooit iemand iets betaald mogen zetten die ons kwaad doet. Die passages lijken de passages te zijn waar christenen en iedereen zich het meest ongemakkelijk bij voelen, omdat ze meer dan de meeste andere tegen onze aard ingaan.

Paulus herhaalt de woorden van de Bergrede in een andere passage, in Romeinen hoofdstuk 12, over hetzelfde punt. In Romeinen 12 zegt hij in vers 17:

Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen.

ROMEINEN 12:17

Dus zegt hij:

Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:17-19

Dit is iets waaraan we keer op keer herinnerd moeten worden, omdat het voor ons zo natuurlijk is om te denken: 'Mij is onrecht aangedaan, dus mag ik hem onrecht aandoen.' Het grofste voorbeeld hiervan is natuurlijk wanneer iemand je slaat en je terugslaat. Maar vaak worden we in onze christelijke levenswandel wat verfijnder, zodat we mensen niet terugslaan. We zweren geweld af en we zijn niet iemand die erop los slaat, enzovoort. Maar toch reageren we in zekere zin nog steeds wraakzuchtig.

Tegenover de mensen die ons het meest pijn doen, worden we koel. We houden afstand van hen. In zekere zin straffen we hen omdat ze ons niet goed hebben behandeld. Het moeilijkste is om je werkelijk liefdevol en zonder tegenzin te geven aan degenen die je het meeste onrecht hebben aangedaan. Het is veel gemakkelijker om je van hen af te schermen en tijd door te brengen met de mensen die vriendelijk tegen je zijn. Maar het is nodig dat we die wraakzuchtige neiging in ons, die neiging om te vergelden, volledig overwinnen.

Dus degenen in de gemeente die anderen tot discipelen vormen, de leiders in de gemeente, moeten erop toezien dat niemand kwaad met kwaad vergeldt. De mensen moeten daarin onderwezen en geleid worden, en zelfs terechtgewezen worden als het gebeurt dat iemand kwaad met kwaad vergeldt.

En wij roepen u ertoe op, broeders, hen die ordeloos leven terecht te wijzen, de moedelozen te bemoedigen, de zwakken te ondersteunen, en met allen geduld te hebben. Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.

1 THESSALONICENZEN 5:14-15

26

Gods werk en onze inzet bij heiliging

We hebben dus de instructies voor de leiders, kennelijk. Daarna hebben we algemene instructies die voor iedereen lijken te gelden. Ik denk dat hier een overgang is, dat hij niet langer alleen tot de leiders spreekt. Dat komt doordat de dingen die hij zegt zo algemeen zijn en over de hele linie op alle christenen van toepassing zijn. En ook doordat alle aansporingen die volgen elkaar in hoog tempo opvolgen: korte, abrupte, staccatoachtige aansporingen. Het lijkt wel alsof zijn papyrus opraakt; hij komt aan het einde van zijn bladzijde. Hij wil nog veel dingen zeggen, maar hij zal het gewoon samenvatten in een hele reeks korte aansporingen die elkaar snel opvolgen. Het is duidelijk dat ze naar hun aard op christenen in het algemeen van toepassing zijn.

Verblijd u altijd. Bid zonder ophouden. Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u. Blus de Geest niet uit. Veracht de profetieën niet. Beproof alle dingen, behoud het goede. Onthoud u van elke vorm van kwaad.

1 THESSALONICENZEN 5:16-22

Wat heiliging betreft, zouden we kunnen zeggen dat deze aansporingen betrekking hebben op onze rol in de heiliging. Heiliging is een proces waarin we mensen worden met een heilig karakter. En afhankelijk van de denkrichting waartoe je meer neigt, zul je geneigd zijn het grootste deel van de verantwoordelijkheid voor de heiliging aan God of aan de mens toe te schrijven. De calvinisten zouden natuurlijk eerder geneigd zijn te zeggen dat het helemaal een werk van God is. God heiligt ons. Het is in geen enkel opzicht een werk van de mens. Het is een goddelijk werk dat Hij aan ons verricht. De tegenovergestelde denkrichting zou eerder naar de andere kant neigen. Het is jouw beslissing. Jij besluit het goede te doen. Je bent betrokken bij het heiligingsproces, en God kan je niet heilig maken als je niet met Hem wilt instemmen, enzovoort.

Kennelijk is het in werkelijkheid zo dat heiliging een gezamenlijke inspanning is, waarbij wij samen met God werken, met God meewerken. God heeft een aandeel dat wij niet kunnen vervullen. Wat God doet, kunnen wij niet doen. Daarom moet Hij het doen, anders gebeurt het niet. Maar er is ook iets wat wij moeten doen, wat van ons wordt verlangd. Ik geloof dat we in vers 16 tot en met 22 onze verantwoordelijkheid op het gebied van heiliging vinden. In vers 23 tot en met 24 zien we daarentegen Gods verantwoordelijkheid daarin, zoals je zult zien.

En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus. Hij Die u roept, is getrouw: Hij zal het ook doen.

1 THESSALONICENZEN 5:23-24

Dit richt zich duidelijk op wat God in je leven moet doen. Er is iets wat jij moet doen, en die dingen worden in de vorm van aansporingen gegeven. Er is iets wat God moet doen, en die dingen worden in de vorm van beloften gegeven. Aansporingen moeten worden gehoorzaamd. Beloften moeten worden geloofd, genoten en omarmd. Met deze zaak sluit hij de brief dus af.

27

Vreugde vinden ondanks de omstandigheden

Hij heeft gesproken over heiligheid en over het feit dat we tot heiligheid geroepen zijn. Daar heeft hij in het eerste deel van hoofdstuk 4 uitvoerig op gewezen. Wat moeten wij nu doen? Wat zal ons helpen om naar heiligheid toe te groeien? De eerste aansporing die hij in vers 16 geeft, is:

Wees altijd blij.

Het Engelse woord 'evermore' lijkt te betekenen dat het voortdurend toeneemt. Dat onze vreugde niet alleen blijft, maar toeneemt naarmate de tijd verstrijkt. In zekere zin wordt ons geboden ons te verblijden, en daarom is het een verplichting. Je verblijden betekent natuurlijk dat je ergens vreugde in vindt, dat je verheugd bent, dat je blij bent in een situatie.

Je herinnert je dat Paulus daar in Filippenzen 4 de nadruk op legde. In Filippenzen 3 en 4 zei hij:

Wees altijd blij.

[Redactionele noot: De spreker verbindt deze aansporing met Filippenzen 3 en 4. De formulering 'Rejoice evermore' komt uit 1 Thessalonicenzen 5:16; vergelijk Filippenzen 3:1 en 4:4.]

Later zegt hij dan:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

FILIPPENZEN 4:4

Hij zegt:

Verder, mijn broeders, verblijd u in de Heere. Dezelfde dingen aan u te schrijven is mij niet onaangenaam en het geeft u zekerheid.

FILIPPENZEN 3:1

Je verblijden is iets wat, zoals Paulus zei, geestelijk veilig voor ons is. Het houdt ons veilig, en het is iets waarvoor we kunnen kiezen.

[Vertalersnoot: De spreker redeneert hier vanuit het Engelse 'safe' in Filippenzen 3:1. De HSV heeft 'het geeft u zekerheid'.]

In de wereld is iemand die geen christen is blij of verdrietig, afhankelijk van de vraag of zijn omstandigheden daar aanleiding toe lijken te geven. Als zijn omstandigheden gunstig en wenselijk zijn, kun je gelukkig zijn. Hoewel, om je de waarheid te zeggen: in de wereld zijn veel mensen om de een of andere reden niet eens erg gelukkig, zelfs wanneer hun omstandigheden gunstig zijn. Het ontbreekt hun gewoon helemaal aan geluk. Toch wordt aangenomen dat gunstige omstandigheden bevorderlijk zijn voor geluk, terwijl ongunstige omstandigheden bevorderlijk zijn voor ongelukkig zijn.

De christen hoort zich altijd te verblijden. Zelfs wanneer de omstandigheden daartegen ingaan, is het in feite een verplichting om je te blijven verblijden, omdat we een voortdurende reden tot vreugde hebben. Er is altijd iets waarover we ons kunnen verblijden. Iemand die niet behouden is, heeft niet altijd iets om zich over te verblijden, want soms zijn zijn omstandigheden in alle opzichten slecht en is er niets goeds in zijn leven. Maar zelfs wanneer onze aardse omstandigheden slecht zijn, zijn de werkelijk belangrijke dingen altijd in ons voordeel. God heeft ons lief. God heeft ons vergeven.

David spreekt over de zaligheid van de man wiens zonden vergeven zijn. Dat is een geweldige zaligheid. We moeten altijd bedenken dat onze zonden vergeven zijn.

tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

EFEZE 1:6

En natuurlijk is er de vreugde in de hoop op behoud, waarin anderen zich niet kunnen verheugen. Je verheugen in het feit dat Jezus terugkomt. Er zijn allerlei dingen die ons meteen zouden moeten opbeuren als we daarbij zouden stilstaan. Te midden van ongunstige omstandigheden die ons gevoelsmatig naar beneden dreigen te trekken, is het tijd om onszelf aan die dingen te herinneren. Om ons denken met die dingen te vullen, zoals Filippenzen 4 zegt:

na te denken over de dingen die rein, goed en heilig zijn.

FILIPPENZEN 4:8

Er is heel veel dat ons, als we het onder onze aandacht zouden brengen, reden zou geven om ons voortdurend te verheugen, zelfs te midden van beproevingen, te midden van verdrukking. Als christen heb je veel om je in te verheugen, want de beproevingen die we hebben, liggen alleen op het aardse, tijdelijke vlak.

Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

2 KORINTHE 4:18

En wanneer we naar die dingen kijken, hebben we voortdurend reden om ons te verheugen.

28

Kiezen om je in God te verheugen

Als het nu niet onze natuurlijke reactie is om ons zelfs in die dingen te verheugen, dan moeten we ons toch verheugen. Dat zou een daad van onze wil zijn. Dat zou betekenen dat we zeggen: ‘Ik weiger neerslachtigheid. Ik zal die niet toelaten. Ik heb geen reden om neerslachtig te zijn. Ik ga me verheugen in God.’ En zo spreekt David soms in de Psalmen:

Wat buigt u zich neer, mijn ziel, en bent u onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem weer loven voor de volkomen verlossing van Zijn aangezicht.

PSALMEN 42:6

[Vertalersnoot: De spreker geeft de voorafgaande woorden weer als ‘Rejoice in God’, ‘Verheug u in God’. De HSV heeft ‘Hoop op God’.]

Hij beveelt zijn ziel om zich te verheugen. En verschillende keren in de Psalmen zegt hij:

Ik zal blij zijn

ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil.

HABAKUK 3:18

[Redactionele noot: De spreker noemt hier de Psalmen. De Nederlandse aanhaling hierboven is weergegeven met Habakuk 3:18.]

Dat is een daad van de wil: ‘Ik wil.’ Hij zegt niet ‘I shall’, ‘ik zal’, alsof hij alleen maar voorspelt dat het zal gebeuren. Hij zegt ‘I will’, ‘ik wil’, wat betekent: ‘Ik heb het besloten; het is mijn wil om dat te doen.’ En omdat je verheugen een gebod is, is het

dus ook een mogelijkheid, een keuze die we maken. Een christen die terneergeslagen en neerslachtig is, zondigt in feite, omdat hij weigert te doen wat hem bevolen wordt: zich verheugen in de Heere en zich verheugen in al die weldaden.

David zei in Psalm 103:

Een psalm van David. Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam. Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden.

PSALMEN 103:1-2

Alleen wanneer we Zijn weldaden vergeten, of wanneer we ze ons wel herinneren maar ze minder waard achten of gering vinden, houden we op ons te verheugen. Maar we verheugen ons altijd als onze aandacht voortdurend gericht is op de dingen die God ons beloofd en gegeven heeft.

29

Bidden zonder ophouden: wat betekent dat?

In vers 17 staat:

Bid zonder ophouden.

1 THESSALONICENZEN 5:17

Dit wordt op verschillende manieren opgevat. Sommigen vatten het zo op dat we de hele tijd zouden moeten bidden. Dat lijkt onmogelijk, de hele tijd bidden. Sommigen zouden zeggen dat er twee oplossingen zijn om ons te helpen de hele tijd te bidden. De ene is dat je veel in tongen kunt spreken. Wanneer je over straat rijdt, of wanneer je alleen bent, en je niets in gedachten hebt om voor te bidden, spreek dan gewoon in tongen. En zo kun je op die manier zonder ophouden bidden.

Anderen zouden zeggen dat dit eigenlijk gaat over voortdurend een houding van gebed hebben. Niet noodzakelijkerwijs de hele tijd gebeden uitspreken, maar in je eigen geest voortdurend een houding hebben die je altijd met je meedraagt. Een gebed waarbij je

in zekere zin werkelijk in de geest jezelf op ieder moment aan God aanbiedt. Dat zijn twee mogelijke manieren waarop we, zo wordt voorgesteld, altijd kunnen bidden.

Ik ben het met beide voorstellen oneens, hoewel vooral het tweede heel vaak op grond van dit vers wordt onderwezen. Ik denk niet dat Paulus bedoelt dat we vierentwintig uur per dag moeten bidden. En bidden zonder ophouden zou, als het betekent dat er nooit een moment mag zijn waarop je niet bidt, betekenen dat je ook de hele nacht moet bidden. Je zou niet kunnen slapen, want je bidt natuurlijk niet wanneer je slaapt. Je bidt niet, bewust noch onbewust. Als je dat wel doet, dan is het iets wat je zonder nadenken doet, want je kunt natuurlijk niet bewust bidden wanneer je slaapt.

En als je het automatisch doet, zonder erbij na te denken, waarom zou je er dan toe aangespoord moeten worden? Als het iets is wat gewoon de hele tijd gebeurt, of je nu wakker bent of slaapt, waarom zou je dan bij iemand de verwachting wekken dat hij het moet doen? Het gebeurt toch al. Het is duidelijk dat hij niet kan zeggen dat we op ieder moment moeten bidden, want gebed is bewuste communicatie met God. En wanneer je bijvoorbeeld slaapt, moet je ophouden met dat soort bidden.

30

Volharden als gebeden niet verhoord worden

Wat bedoelt hij dus wanneer hij zegt:

‘Blijf bidden.’ Ik denk dat we dat misschien kunnen begrijpen door het te vergelijken met precies dezelfde bewoordingen die hij in Romeinen hoofdstuk 1 gebruikt. In Romeinen 1:9 zegt Paulus:

Want God, Die ik in mijn geest dien in het Evangelie van Zijn Zoon, is mijn Getuige, hoe ik zonder ophouden aan u denk.

ROMEINEN 1:9

Hij zegt:

Want God, Die ik in mijn geest dien in het Evangelie van Zijn Zoon, is mijn Getuige, hoe ik zonder ophouden aan u denk. Steeds weer vraag ik in mijn gebeden of mij, zo mogelijk, door de wil van God eens een goede gelegenheid geboden zal worden om naar u toe te komen.

ROMEINEN 1:9-10

Paulus had momenten waarop hij gebeden uitsprak. En elke keer dat hij dat deed, bracht hij tijdens zijn gebed steeds weer, consequent, zijn verzoeken voor deze mensen, voor deze specifieke gemeente, ter sprake. Er ging geen gebedsmoment voorbij waarop hij niet voor deze mensen bad.

[Vertalersnoot: Deze uitleg berust op de Engelse formulering ‘without ceasing I make mention of you always in my prayers’. De HSV verdeelt dit over ‘zonder ophouden aan u denk’ en ‘Steeds weer vraag ik in mijn gebeden’.] In zijn gebeden verwees hij voortdurend, of zonder ophouden, naar deze gemeente. Het is onredelijk om te suggereren dat Paulus zegt dat hij elk moment van elke dag, vierentwintig uur per dag, voor deze Romeinen bad. Persoonlijk geloof ik dat dat menselijkerwijs onmogelijk is en dat het onredelijk is om te suggereren dat hij dat bedoelt. Het gebed voor hen vormde veeleer een vast en terugkerend onderdeel van zijn dagelijkse gebedsleven.

‘Bid zonder ophouden’ kun je letterlijk op deze manier opvatten, naast de manieren die we eerder hebben voorgesteld. Stel dat je 's morgens bidt, en je bidt dat er iets zal gebeuren, maar het gebeurt niet. Daarom bid je er de volgende dag weer voor; het gebeurt niet. Je bidt de volgende dag weer; het gebeurt niet. Je bidt de volgende dag weer; het gebeurt niet. Dus geef je het op en stop je met ervoor te bidden. Je bent opgehouden ervoor te bidden.

Ik geloof dat wanneer hij zegt:

Bid zonder ophouden.

1 THESSALONICENZEN 5:17

hij bedoelt: houd niet op voor dingen te bidden alleen omdat ze niet onmiddellijk gebeuren. Volhard in het gebed.

‘Bid zonder ophouden’ betekent niet dat er nooit een einde mag komen aan je gebedstijd, dat je de hele dag bewust in gebed moet zijn. Ik geloof eigenlijk niet dat dat gebeurt. Ik geloof niet dat hij dat zegt. Ik geloof niet dat dat mogelijk is. Vroeger onderwees ik dat dat de betekenis was. Ik had vroeger altijd het gevoel dat we dat konden doen, omdat hij het gezegd had. Maar inmiddels denk ik daar anders over.

Ik geloof dat hij zegt: geef je gebeden niet op. Gebeden worden niet altijd onmiddellijk verhoord, maar houd niet op. Geef ze niet op. Schuif ze niet terzijde, maar blijf voortdurend, herhaaldelijk bidden. Geef het niet op en houd niet op voor dingen te bidden. Laat gebed een voortdurend onderdeel van je leven zijn, en ook het gebed voor dingen waarvoor gebeden moet worden. Geef het gebed daarvoor niet op totdat die dingen komen. Zo begrijp ik vers 17 hier.

31

Dankzegging is geen middel om God te sturen

Vers 18 zegt dan:

Wees in alle omstandigheden dankbaar, want dat is wat God in Christus Jezus van jullie wil.

Er zijn hele boeken over dit ene vers geschreven. Het is een vers dat sinds de dagen van Merlin Carothers onder de aandacht van de charismatische beweging is gebracht. Vooral zijn boeken, *Prison to Praise* enzovoort, richtten zich op dit vers. De hoofdgedachte van zijn boeken was dat we God voor alles moeten danken, zelfs voor beproevingen. Hij zei verder dat de beproevingen er natuurlijk vaak alleen maar zijn om ons te toetsen en te zien of we te midden daarvan zullen danken. Door te midden daarvan te danken, doorstaan we de toets en kunnen ze worden weggenomen. Dus gaf hij veel getuigenissen over hoe mensen God begonnen te prijzen voor hun beproevingen en hoe hun beproevingen verdwenen.

Uiteindelijk, geloof het of niet, merkte ik onder de gewone mensen in de charismatische beweging, toen die boeken van Merlin Carothers net uitkwamen, dat veel christenen lofprijzing begonnen te zien als een middel om hun beproevingen te laten verdwijnen. Dat kwam doordat hij betoogde dat je de toets doorstaat als je de Heere prijst voor je beproeving. Het is zoals bij Job: zul je God vervloeken of zul je de Heere prijzen? De beproeving komt, je prijst de Heere en je doorstaat de toets. De toets kan nu voorbij zijn. God kan de beproeving wegnemen.

Er zijn heel, heel veel getuigenissen, boeken vol, die deze man heeft opgeschreven van mensen die getuigden hoe ze God begonnen te prijzen voor moeilijke situaties en God ervoor begonnen te danken, en hoe die verdwenen. Ik geloof die getuigenissen. Ik geloof dat dat echt gebeurd is. Ik denk dat zijn verklaring waarschijnlijk de juiste verklaring is voor de reden waarom ze verdwenen. Maar dat betekent niet dat lofprijzing of dankzegging bedoeld is als een manipulatiemiddel om God ertoe te dwingen de druk van ons weg te nemen wanneer die druk ons niet bevalt.

‘Ik vind de beproeving niet prettig, dus ga ik woorden van lofprijzing uitspreken, omdat dit een toverformule is die nare dingen laat verdwijnen.’ Dat is duidelijk geen Bijbels denkbeeld. Dat lijkt meer op toverij: bepaalde bezweringen en bepaalde toverwoorden zullen, als ze bij bepaalde gelegenheden worden uitgesproken, gunstige resultaten opleveren.

32

God danken in vertrouwen op Zijn goede wil

De gedachte hier is dat je God dankt omdat Hij het waard is om gedankt te worden. Als je beproeving verdwijnt nadat je Hem ervoor hebt gedankt, prima. Maar als die niet verdwijnt, dank Hem er dan nog steeds voor. Niet om Hem te manipuleren zodat Hij die laat verdwijnen, maar omdat er goede reden is om Hem voor alles te danken. Want Romeinen 8:28 zegt:

En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn.

ROMEINEN 8:28

Als je dat werkelijk gelooft, dan geloof je dat zelfs je beproevingen moeten meewerken ten goede voor jou.

Als dat waar is, weet ik zeker dat ieder van jullie kan terugkijken op bepaalde beproevingen die je hebt doorgemaakt en die op dat moment heel zwaar waren, maar waarvan je nu kunt zien dat er iets goeds uit is voortgekomen. Je kunt nu zien dat veel van de dingen die het zwaarst waren, het heilzaamst waren voor je geestelijke leven, of uiteindelijk een gewenste omstandigheid tot stand hebben gebracht. Je kunt God danken dat je die beproeving hebt gehad.

De redenering hier is: als je God er later voor zult kunnen danken omdat je weet dat Hij er iets goeds uit zal voortbrengen, waarom zou je Hem dan nu niet danken? Waarom wachten tot je het ziet? Waarom Hem niet in geloof danken voor wat je weet dat er gaat gebeuren? Je weet niet precies wat er gaat gebeuren, maar je weet dat het goed zal zijn. Je weet dat wat je nu ook overkomt, deel uitmaakt van het proces dat God gebruikt om een goed resultaat te bereiken. Waarom zou je God niet danken voor het feit dat Hij dat doet? Waarom zou je God niet van tevoren danken voor het resultaat, in plaats van je door de omstandigheden te laten neerdrukken en toe te laten dat de beproeving je geest bezwaart totdat je de resultaten ziet, en Hem er dan pas voor te danken? Als je helemaal terneergeslagen, verbitterd en moedeloos wordt door je

beproevingen, en dan, nadat God er iets goeds van heeft gemaakt, zegt: ‘O, geweldig, prijs God dat dat gebeurd is. God zij dank daarvoor’, voel je je dan niet een beetje huichelachtig? Voel je je dan niet een beetje bezwaard dat je God nu dankt voor iets waarover je eerder bij Hem klaagde?

Het is beter dat je vanaf het begin weet dat God het over je brengt, wat je ook overkomt. Er zal een moment komen waarop je de goede resultaten duidelijk zult zien. Dan zul je Hem ervoor willen prijzen en danken, omdat je zult zien dat dat gepast is. Als je door het geloof weet dat dat gaat gebeuren, waarom zou je dan nu niet beginnen te genieten van Gods trouw en Hem er nu al voor danken? Waarom als een jojo op en neer gaan: verbittering en geklaag wanneer het slecht gaat, en Hem dan prijzen wanneer het goed gaat? Dank Hem gewoon voortdurend in alles. Wanneer het goed gaat, dank Hem. Wanneer het niet goed gaat, dank Hem daar dan ook voor. Je weet dat Hij het waard is om gedankt te worden en dat wat Hij doet goed voor je is, dus dank Hem.

Ik zou kunnen zeggen dat alles de wil van God in Christus Jezus voor je is.

Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.

1 THESSALONICENZEN 5:18

Waarom? Omdat deze situatie waarin je je bevindt de wil van God in Christus Jezus voor je is. Het is misschien niet wat je zelf gekozen zou hebben, maar het is wat God heeft gekozen om je doorheen te laten gaan. Zijn soevereiniteit is daarin werkzaam. Efeze 1:11 zegt dat God:

In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil,

EFEZE 1:11

Dus alles verloopt overeenkomstig de raad van Gods wil. De omstandigheid waarin je je bevindt, is dus de wil van God in Christus Jezus voor je. Dank Hem er daarom voor, want Zijn wil kan alleen maar goed zijn.

Vers 19 zegt: ‘Blus de Geest niet uit.’ Het is moeilijk om precies te weten wat hiermee bedoeld wordt. Het kan betekenen dat je het gebruik van de gaven van de Geest in de gemeente niet moet uitdoven. Zo wordt het gewoonlijk toegepast: iemand moet er niet voor zorgen dat de gaven van de Geest niet meer functioneren in de gemeente, want daarmee dooft diegene de Geest uit. Het zou kunnen betekenen, zoals sommigen het opvatten, dat de Geest in bepaalde gevallen op een bepaalde manier werkt, en dat iemand dan het woord neemt en iets doet wat totaal niet strookt met de richting waarin de Geest werkt. Daarmee prikt diegene de hele sfeer lek, bederft alles en dooft de Geest uit voor de hele samenkomst.

Of ik heb de uitdrukking ook op deze manier horen gebruiken: wanneer mensen bij elkaar zitten en gemeenschap hebben in de Heere, en er iemand bij komt met een verkeerde grap of iets dergelijks, dan dooft diegene de Geest uit. Ik weet niet welke van deze dingen bedoeld wordt, maar het is heel duidelijk dat het woord ‘uitdoven’ verwijst naar het blussen van een vuur. Een vuur blussen is de eigenlijke betekenis van het woord. Het houdt dus in dat we niet moeten ingaan tegen wat de Geest ook aan het doen is. We moeten het vuur van de Geest niet blussen.

Het kan ook uitsluitend betrekking hebben op ons eigen leven. Als de Geest een vlam is in ons leven en we vol zijn van onze eerste liefde en ijver enzovoort, en we niet lauw zijn maar heet, dan moeten we niets doen om de Geest te bedroeven waardoor die vlam zou doven of wij lauwer zouden worden. Dat kan ook de bedoeling zijn. Ik kan je echt niet precies zeggen welke gedachte Paulus bedoelt, of dat hij nog een andere gedachte op het oog heeft.

33

Profetieën serieus nemen en toetsen

Vers 20 zegt: ‘Veracht de profetieën niet.’ Het Engelse woord voor ‘veracht’, ‘despise’, zou in het oude Engels betekenen dat je er geen acht op slaat. Sla er wel acht op. Neem profetieën serieus. Als iemand tijdens de samenkomst een profetie geeft, neem die dan serieus. Dat is een woord van de Heere. Maar ga er niet zomaar van uit dat het een woord van de Heere is, want we worden geacht profetieën ook te toetsen. In 1 Korinthe 14 staat:

En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen.

1 KORINTHE 14:29

We moeten profetieën inderdaad toetsen. Dat staat zelfs meteen hierna in vers 21:

Beproof alle dingen, behoud het goede.

1 THESSALONICENZEN 5:21

Oftewel: toets alle dingen.

Vers 20 en 21 hangen op die manier met elkaar samen, omdat we profetie serieus moeten nemen. Maar we moeten die niet alleen serieus genoeg nemen om eraan te gehoorzamen. We moeten die serieus genoeg nemen om haar aan een kritisch onderzoek te onderwerpen. Omdat niet alle vermeende profetieën echt zijn, moeten we profetie serieus genoeg nemen om haar te toetsen en te zien of dit van God is.

Soms hoor ik zo vaak profetieën in gemeenten, en klinken ze allemaal zo hetzelfde, dat ik ze niet meer zo serieus neem. Ik neem niet eens de moeite om ze te beoordelen. Ik denk dan gewoon: ‘Nou, deze profetie, er staat niets onschriftuurlijks in. Ze komt op mij niet per se over als een echte profetie, maar dat zou wel kunnen. Wie weet? Wat maakt het uit? Het kan geen kwaad.’ In zekere zin is dat niet de juiste houding. Wanneer er een vermeende profetie wordt uitgesproken, zouden we moeten zeggen:

‘Misschien is dit God Die op dit moment rechtstreeks tot ons spreekt, en moeten we dit serieus nemen.’ We moeten dit daadwerkelijk toetsen en zeggen: ‘Is dit een woord van de Heere?’ Als dat zo is, laten we er dan de tijd voor nemen. Laten we erover nadenken.

Ik ben vaak in charismatische samenkomsten geweest waar tijdens de aanbidding verschillende profetieën werden uitgesproken. Daarna eindigde de aanbidding en gingen men gewoon verder met de gebruikelijke gang van zaken, enzovoort. Er werd niet meer verwezen naar wat er geprofeteerd was. Soms is dat zelfs gebeurd terwijl ik degene was die niet het juiste gewicht aan de profetie gaf. Maar als er een profetie wordt uitgesproken en die als een echte profetie wordt beoordeeld, moeten we het volgende overwegen. Als dit werkelijk is wat Jezus op dit moment tot de gemeente spreekt, zou dit misschien de hele richting van de samenkomst moeten veranderen. Misschien zou dit datgene moeten zijn waaraan we onze volle aandacht geven. Als dit het woord is dat Jezus op dit moment spreekt, moeten we zulke profetieën niet licht opvatten of naast ons neerleggen.

Maar we moeten ze wel toetsen. We moeten alles onderzoeken. Daaronder valt elk onderwijs dat we horen, elk boek dat we lezen, elke mening van anderen waarmee we in aanraking komen. We moeten die toetsen om te zien of ze Bijbels zijn, en vasthouden aan wat Bijbels is. Wijs de rest af.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Thessalonicenzen 4:13
- 1 Thessalonicenzen 4:18
- 1 Thessalonicenzen 4:16-17
- Mattheüs 24:36
- 1 Thessalonicenzen 5:1
- 1 Thessalonicenzen 5:2-5
- Openbaring 16:15
- Mattheüs 24:42-44
- Mattheüs 24:38-39

- 1 Thessalonicenzen 5:4
- Mattheüs 24:6-7
- 1 Thessalonicenzen 5:3
- Mattheüs 24:6
- Mattheüs 24:8
- 2 Thessalonicenzen 1:8
- 1 Thessalonicenzen 5:11
- 1 Thessalonicenzen 5:5-8
- Handelingen 2:15
- Romeinen 13:11-14
- Romeinen 13:13
- Efeze 5:8
- Efeze 5:12
- Efeze 5:14
- 1 Thessalonicenzen 5:8
- Mattheüs 22:37-40
- Romeinen 13:8-10
- Mattheüs 1:21
- Romeinen 13:11
- 1 Petrus 1:9
- Hebreëën 11:1
- Filippenzen 2:15
- 1 Thessalonicenzen 5:12
- 1 Thessalonicenzen 5:14
- 1 Thessalonicenzen 5:12-13
- 1 Thessalonicenzen 5:15
- 1 Thessalonicenzen 5:14-15
- Markus 10:44
- Hebreëën 13:7
- Hebreëën 13:17
- 1 Petrus 5:3
- Johannes 17:12
- 1 Thessalonicenzen 5:13
- 1 Timotheüs 5:17-20

- 1 Timotheüs 5:3
- 1 Timotheüs 5:19
- Mattheüs 18:15-17
- Jakobus 3:1
- Hebreëën 12:12
- Mattheüs 5:39-41
- Romeinen 12:17
- Romeinen 12:17-19
- 1 Thessalonicenzen 5:16-22
- 1 Thessalonicenzen 5:23-24
- Filippenzen 4:4
- Filippenzen 3:1
- Efeze 1:6
- Filippenzen 4:8
- 2 Korinthe 4:18
- Psalmen 42:6
- Habakuk 3:18
- Psalmen 103:1-2
- 1 Thessalonicenzen 5:17
- Romeinen 1:9
- Romeinen 1:9-10
- Romeinen 8:28
- 1 Thessalonicenzen 5:18
- Efeze 1:11
- 1 Korinthe 14:29
- 1 Thessalonicenzen 5:21

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.